8e jaargang
nummer 2
25 april 2013

Samengevat

SHTV 3 kampioen!!

Haagse Rapidcyclus

Nieuwe ontwikkelingen

Tweemaandelijks cluborgaan van Schaakcombinatie HTV

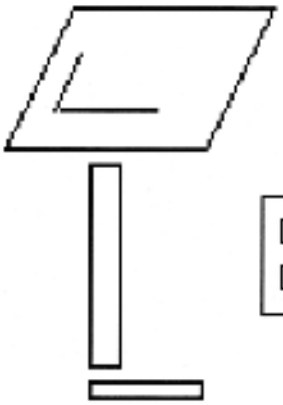

Bouwbureau s.b.a.

Computer Aided Design

- ✓ Bouwkundig Tekenwerk
- ✓ Binnen en Buiten Architectuur
- ✓ Aanvragen
  - Bouwvergunningen
  - Milieuvergunningen
  - APV en Horeca vergunningen
- ✓ Advisering en Begeleiding bij Bouwprojecten
- ✓ Isolatie Adviezen en Berekeningen

Gratis haalbaarheidsonderzoek t.b.v. eventuele bouwplannen.

Bouwbureau S.B.A.
Ing. Herman Hoogland
Th.Morrenpark 32
2552 MG Den Haag
Tel: 070-391.22.98
Fax: 070-391.22.98
Mobile: 06.513.11.430
E-mail: sba@wanadoo.nl

Titelpagina: Het kampioensteam SHTV 3 in Zoetermeer (foto: André Wagner)

Inhoud

4 Colofon
5 Van de redactie / *André Wagner*
6 Interne competitie
7 Externe competitie
23 Succes bij Prometheuskampioenschap / *René Weerts*
24 Haagse Rapidcyclus (1)
26 Nieuwe ontwikkelingen / *Melchior Vesters*
33 Een nieuw begin (2) / *André Wagner*
38 Schaakagenda

Samengevat is het clubblad van Schaakcombinatie HTV
Verschijnt 6x per jaar
Redactie: Pim van der Meiden (hoofdredactie), André Wagner (eindredactie)

8e jaargang nummer 2 - 25 april 2013

Kopijdatum volgende clubblad: 15 juni (verschijnt 20 juni)
Kopij tijdig inleveren bij: Pim van der Meiden (gwvandermeiden@ziggo.nl)

Colofon

Bestuur

Voorzitter		
Ben Spierings	voorzitter@schaakcombinatiehtv.nl	3629780
Secretaris		
Pim van der Meiden	secretaris@schaakcombinatiehtv.nl	3543606
Penningmeester		
Sander Pauw	penningmeester@schaakcombinatiehtv.nl	3615975
PR & Sponsoring		
Jan van Delden	pr@schaakcombinatiehtv.nl	3239809
Wedstrijdleider extern		
Kees van Gelder	wl-extern@schaakcombinatiehtv.nl	7809595
Wedstrijdleider intern		
Piet Sikkes	wl-intern@schaakcombinatiehtv.nl	4490512
Jeugdleider		
Gert-Jan Willighagen	jeugdleider@schaakcombinatiehtv.nl	3972633

Commissarissen

Webmaster		
Eric Alvares	efsalvares@hotmail.com	06-41330092
Materiaalbeheerder		
Hugo van der Laan	hugovdla@wxs.nl	3509931

Jeugdbegeleiding

Ton Bodaan, Melchior Vesters, Mike Hoogland, Gert-Jan Willighagen, Geurt Jan van der Meiden, Rik Pronk, Pim van der Meiden, Niek Wisse, Pip Kanters, Andreas von Imhof

Speellokaal: Bosbeskapel, Bosbesstraat 5, 2564 PA te Den Haag, 070-3689796
Speelavond: Donderdag
Speeltijden: Jeugd tot en met stap 2: 18:30 tot 19.30 uur;
Jeugd stap 3 en hoger: 18:15 tot 19:45 uur;
Senioren: intern vanaf 20:00 uur
Contributie: senioren: € 95 per jaar; jeugd: € 75 per jaar; gezinslid tweede junior: € 10 korting per jaar; derde junior: € 20 korting per jaar; girorekening 5255286 t.n.v. Schaakcombinatie HTV
Internetsite: http://www.schaakcombinatiehtv.nl

Wisselvalligheid

Met bovenstaande titel heb ik het niet over het weer, al is de term daar natuurlijk wel aan ontleend. Nee, het gaat meer bepaald om het reilen en zeilen van onze club. Nu is er niet direct reden voor paniek, integendeel, want het gaat de laatste tijd best heel aardig met SHTV. Desondanks zijn er altijd leuke en minder leuke dingen te melden die soms totaal niet met elkaar te vergelijken zijn.

Op schaaktechnisch gebied mogen we ons verheugen in een kampioenschap, maar tegelijkertijd is er ook een degradatie te betreuren. En dat scheelde eigenlijk niet eens zo veel, maar de feiten liggen er. Mooi is wel dat onze nieuwe lichting schakers er aan komt en een belofte voor de toekomst van de club inhouden.

Ook blijkt het clubblad gelezen te worden, want na de oproep van de vorige keer om hulp bij het ophalen van de volgende edities is ook gereageerd. Wanneer u dit leest in een papieren exemplaar mag u Henk Bouma daarvoor hartelijk danken.

Zoals bij menigeen bekend deed Pim van der Meiden bovengenoemde oproep omdat het voor hem steeds moeilijker viel met de zware doos te sjouwen. Hij werd al enige tijd geplaagd door hevige rugpijn, die uiteindelijk niet van zijn rug afkomstig bleek, maar uit de onderbuik. Een onderzoek toonde tumorcellen aan en dat leidde weer tot een complicatie waar hij meer problemen van heeft ondervonden dan van de ziekte zelf.

Tot zover klinkt het allemaal heel zwaar, maar aan de positieve kant kan gemeld worden dat Pim alweer enkele weken op de been is en zijn vaste bezigheden, met inachtneming van voldoende rust, heeft opgepakt. Hij hoopt zich binnenkort weer eens op de club te laten zien, zo mocht ik tijdens een telefonisch onderhoud vernemen. Hij liet ook weten dat alle berichten en bezoeken van clubgenoten van de afgelopen tijd zeer gewaardeerd zijn.

Wisselvalligheid dus op uiteenlopende punten, maar achter de wolken schijnt nog altijd de zon.

André Wagner

Interne competitie

Stand na ronde 28		Sprc	Prt	W	R	V	Wrst	S
1	Peter Vorstermans	83,3	15	10	5	0	475,0	-1
2	Twan van der Togt	76,7	15	10	3	2	464,5	2
3	Jan Willem le Grand	70,0	15	9	3	3	455,0	-1
4	Ton Bodaan	70,0	15	9	3	3	453,5	-1
5	Evert Baak	63,3	15	7	5	3	422,5	-1
6	Ben Spierings	62,5	16	9	2	5	427,0	2
7	Hugo van der Laan	58,8	17	10	0	7	422,5	-1
8	René Weerts	58,8	17	8	2	6	409,0	0
9	Karel Stolte	56,7	15	6	5	4	420,0	1
10	André Wagner	56,3	16	7	4	5	409,5	0
11	Piet Sikkes	55,3	19	10	1	8	401,0	1
12	Eduard Supit	53,1	16	7	1	7	413,0	1
13	Karl Baak	53,1	16	7	1	7	405,0	-1
14	Jan Verheijen	52,9	17	9	0	8	378,5	0
15	Kees van Gelder	52,5	20	9	1	9	393,5	1
16	Rob Dijkstra	50,0	23	11	1	11	411,0	1
17	Justus v Klaveren(J)	50,0	22	11	0	11	375,0	0
18	Lex van der Meer	50,0	16	7	2	7	375,0	-1
19	Pim van der Meiden	46,9	16	7	1	8	371,0	0
20	Jan Bonsel	40,0	25	7	4	13	354,5	0
21	Henk Bouma	40,0	20	7	2	11	353,0	1
22	Wim Vermeulen	38,9	18	7	0	11	333,0	0
23	Andreas von Imhof	31,3	16	5	0	11	321,5	-1
24	Bert van Dijk	29,4	17	5	0	12	325,0	1
25	Eric Kwappenberg	20,0	20	3	2	15	305,0	-1
26	Leo Nijst	5,9	17	1	0	16	278,0	1
27	Geurt Jan vd Meiden	100,0	1	1	0	0	405,5	1
28	Melchior Vesters	80,0	5	3	2	0	431,0	1
29	Koos Roeleveld	75,0	4	3	0	1	420,5	0
30	Jaimy Luk (J)	75,0	2	1	1	0	401,5	0
31	Niek Wisse	66,7	6	4	0	2	419,0	0
32	Armin Segger	54,2	12	4	3	4	407,5	1
33	Cor Kanters (J)	50,0	11	5	1	5	385,0	-1
34	Gert Jan Willighagen	50,0	7	3	1	3	397,0	-1
35	Harold Fikkert	50,0	7	3	1	3	384,0	1
36	Steven Korving	50,0	2	1	0	1	394,0	0
37	Jan van Delden	50,0	2	1	0	1	391,5	0
38	Thomas Luk (J)	50,0	2	1	0	1	384,5	0
39	Hans Segers	45,5	11	3	2	5	378,0	-2
40	Franck Melssen	33,3	3	1	0	2	381,5	-1
41	Elmer Boon	25,0	4	1	0	3	375,0	-1
42	Eric Alvares	25,0	2	0	1	1	372,5	0
43	Hans Dwarshuis	0,0	1	0	0	1	376,5	-1

Externe competitie

Ga niet langs af... (verslag: André Wagner)
Een spannende wedstrijd om het kampioenschap van de HSB in het huiskamergrote *Schaakhuis 'En Passant'* tegen het eerste team van de gelijknamige vereniging had zich al lang van tevoren aangekondigd. Gelijkspel of verliezen zou betekenen dat ons eerste team in het volgende seizoen opnieuw een gooi zou moeten gaan doen naar de hoogste eer. Er stond dus wat op het spel tegen het opnieuw versterkte team. Na eerder de kanonnen Ron Wagenaar er Rashid Schrik binnengehaald te hebben, schoof op de koude avond van 21 maart ook oudgediende Raymond Liem aan om koste wat kost de punten in huis te houden. Daarop anticiperend had ik wat geschoven met de opstelling, in overleg met de helft van de spelers tijdens een geslaagd etentje vooraf. In de praktijk levert een tactische opstelling niet meer dan een half bordpuntje op, maar het zál toch de doorslaggevende factor zijn... Niek verving een grieperige Ton en deed dat met verve. De opdracht aan de spelers was eenvoudig: wie tegen een van de drie toppers speelt, heeft een vrije rol, remise overleggen hoeft niet, alles wat meer is dan een nul is meegenomen. De rest moest zijn uiterste best doen om, als het even kon, te winnen.

Sander, die een dag eerder nog meegelopen had in de CPC-loop, was bereid zich op te offeren aan het hoogste bord, maar deed het helemaal niet gek. Alleen gebruikte hij wederom heel veel tijd in de opening wat Maarten de grap ontlokte: "Duursport is prachtig, maar het hoeft niet altijd zo langzaam". Desondanks was ik niet ontevreden met wat ik zag gebeuren. Hans opende rustig, maar werd opgezadeld met een hangende pion op c6. Jan Willem pakte het creatief aan, met allerlei potentiële verwikkelingen en Marco opende een offensief op de damevleugel, profiterend van een ongedekte witte toren op a1. Mike, iets verlaat na een kennismakingsdag bij een mogelijke werkgever, speelde zijn opening snel en zeker en Maarten had ook geen problemen met de zwarte stukken. Peter offerde een pion in de opening en nam al snel het centrum van zijn tegenstander op de korrel. Nadeel was wel dat de ontwikkeling van zijn damevleugel wat achterbleef. Niek speelde zich snel en zeker naar een goede stelling, met nog de rokade achter de hand.
En zo werd er aan beide zijden lange tijd aan de meeste borden gemanoeuvreerd zonder dat er harde klappen vielen. Niek was de eerste die wat meer druk kon uitoefenen op de witte stelling en toen zijn tegenstander kort rokeerde, begon ik mogelijkheden voor hem te zien. Zeker toen de witspeler ook nog eens met h3 en g4 gevolgd door een ruil op g6 activiteit voor de zwarte torens mogelijk maakte over de h-lijn en even later ook dameruil toestond. Bij Hans viel intussen de zwakke c-pion en een aantal zetten later moest hij nog een boertje inleveren. Het zou voor hem gaan afhangen van actief stukkenspel, maar dat kreeg zijn

tegenstander ook. Mike had een open a-lijn die hij echter verzuimde te bezetten. Zijn plan was gericht op een stormloop op de zwarte koningsstelling waar hij zijn koningstoren bij wilde gebruiken en daarom besloot hij om geen ruil op a1 te zoeken. Een kostbare misrekening, zoals hij na de partij verduidelijkte. Jan Willem had op dat moment zijn opening voltooid en kreeg wat meer druk, terwijl Maarten nauwkeurig spelend alle dreigingen wist te pareren en toen zijn (tot op dat moment nog ongeslagen) tegenstander wat onnauwkeurig opereerde, greep onze man het initiatief. Peter stond nog steeds een pion achter, maar had wel zijn opponent met een dubbelpion opgescheept, wat een halfje minder achterstand betekende. Zijn koning stond optisch vrij open, maar hij had alle cruciale velden onder controle en kon daarom op de andere vleugel op zoek naar een doorbraak. Marco's initiatief was helaas halverwege de partij wat weggeëbd en hij moest opeens nauwkeurig verdedigen om een vervelende toren te verjagen. Dat lukte, maar wel ten koste van een pion. Sander stond in een ingewikkelde partij zo ver ik kon zien niet slecht, maar om logistieke redenen was de partij niet goed meer te volgen. Er kwamen steeds meer toeschouwers die de topborden wilden zien en juist in die hoek is het schaakhuis op zijn smalst, waardoor de teamleider van de gasten er niet meer goed bij kon komen. Sander zelf verklaarde na de partij dat zijn a- en e-pion zwaktes waren waar hij rekening mee moest houden. Het laatste wat ik van de partij van Hans ernaast heb meegekregen is dat hij nog steeds twee pionnen (in de vorm van een dubbelpion op de a-lijn) achter stond en dat hij een kwaliteit had gegeven, naar ik aanneem gedwongen. Ik hoopte er dus maar het beste van.

Toen kreeg Peter een remiseaanbod. Alle lichte stukken en de dames waren van het bord en de pion was teruggewonnen. Een dubbel toreneindspel zoals het op het bord stond bood niet veel perspectief meer en nadat hij nog eens goed had gekeken of er echt niets meer in zat, mocht hij het aanbod aannemen. Niet veel later bleek Mike in zwaar weer terechtgekomen te zijn. Zijn aanval op de zwarte koningsstelling sloeg niet door en hij boette de b-pion in. Hoewel hij nog wat door had kunnen spelen, zag hij er een paar zetten later geen heil meer in en gaf op. Marco had zijn zorgen weten op te lossen, maar kreeg toen prompt een remiseaanbod. Hij stond nog steeds een pion achter en vond dat hij een stuk minder stond en wilde daarom graag accepteren. En dus werd ook hier het punt gedeeld. Gelukkig had Niek zijn solide opgebouwde aanval goed doorgerekend en begon de witte koning op te jagen. Met zijn torens ving hij de witte monarch in een spervuur dat hem een volle toren opleverde. Zo ver liet zijn tegenstander het echter niet komen en gaf op.

Sander, waarvan ik het laatst had gezien dat hij nog maar een kleine anderhalve minuut bedenktijd had tegen meer dan een uur voor zijn tegenstander, moest capituleren, maar voor Maarten liep het steeds voorspoediger. Hij kwam in een eindspel met drie pionnen aan beide zijden en voor hem een loper tegen een paard. Vaak is een paard beter in dit soort eindspelen, maar deze keer niet. Maarten's koning kon een witte vrijpion op de c-lijn onderscheppen, terwijl wit

zijn paard moest geven om een even vrije zwarte pion op de b-lijn te stoppen. In hoog tempo schoof Maarten vervolgens zijn partij naar winst.
Nog twee partijen gaande. Hans stond verloren, wist ik op te vangen van uitgespeelde teamgenoten, maar Jan Willem had nog steeds een houdbare stelling. Forceren leek geen goed idee en de zwartspeler dacht daar precies hetzelfde over. Toen Hans na lang zwoegen het moede hoofd boog, was voor Schaakhuis het eerste matchpunt binnen en de kleinste kampioenskans voor SHTV 1 verkeken. Op de hoogte gebracht van deze stand, kreeg Jan Willem dan ook direct een remiseaanbod wat hij na enig nadenken accepteerde.

Gelet op het verdere programma van dit seizoen zal het wel heel raar moeten lopen als Schaakhuis 1 niet volgend jaar landelijk zal gaan spelen. Ik denk dan ook niet dat het voorbarig is om hen alvast te feliciteren en de wens uit te spreken dat zij bij de drie beste promovendi gaan behoren, zodat er voor andere HSB-clubs in het seizoen 2014-2015 een extra plaatsje gereserveerd zal kunnen worden.

Schaakhuis 1 (1988)	**SHTV 1 (1928)**	**4½-3½**
Ron Wagenaar (2171)	Sander Pauw (1919)	1-0
Raymond Liem (2147)	Hans Segers (1977)	1-0
Rashid Schrik (2114)	Jan Willem le Grand (1848)	½-½
Norbert Harmanus (1967)	Marco van Straaten (1985)	½-½
Rijnko Baas (1932)	Mike Hoogland (1975)	1-0
Jean Michel Beeloo (1894)	Maarten Stolte (2034)	0-1
Derk Dekker (1831)	Peter Vorstermans (1897)	½-½
Jos Ruygrok (1830)	Niek Wisse (1791)	1-0

Knetterende overwinning *(verslag: André Wagner)*

Na de nederlaag tegen Schaakhuis 1 waarmee elke kans op het kampioenschap was verkeken, bleef de vraag of het eerste team zich nog kon opladen voor de resterende wedstrijden. Marco was verhinderd en Gert-Jan was gevraagd om hem te vervangen, maar twee dagen voor de wedstrijd tegen het topteam van RSC-Belgisch Park moest Maarten zich ook afmelden. Op de speelavond werd Eduward bereid gevonden om die plaats op te vullen. En zo begonnen we met twee goede invallers aan een op voorhand lastige match. We bleken echter niet alleen te staan met personele problemen, want de gasten misten topkanon Bart Verbaan (jaren geleden nog enige tijd lid geweest van Haagse Toren) aan bord 1.

Voor Sander was dat een verrassing en hij kwam in een veel overzichtelijker stelling dan hij in enkele voorgaande wedstrijden had gehad. Hans kwam ook goed uit de opening en besloot af te wijken van gebaande wegen om zodoende voordeel te behalen. Mike gleed vrij snel richting eindspel om daar te gaan proberen door te breken. Eduward kreeg juist heel snel een lastig zwart paard in

zijn stelling en leek al zwaar onder druk te staan, terwijl Jan Willem een solide stelling opbouwde zonder al te veel dreigingen van beide kanten. Gert-Jan trok snel ten strijde en zette zijn tegenstander flink onder druk. Naast hem deed Peter het rustig aan, breide een paar wendingen in zijn stelling waar zijn tegenstander niet op in durfde gaan. Ton kwam prettig uit de opening en won na dameruil een kwaliteit. Het resterende eindspel van twee torens en loper tegen toren, loper en paard en vier pionnen elk bood een goed vooruitzicht.
Na een uurtje spelen kreeg ik bij het inspecteren van de borden het prettige gevoel dat een mooie uitslag in het verschiet lag. Gert-Jan en Ton stevenden regelrecht op een punt af en Hans had een prettige stelling met controle over de d-lijn en druk op de zwakke zwarte d-pion. Sander's stelling gaf duidelijk weer dat hij een plan had dat alleen nog nauwkeurig moest worden uitgewerkt. Peter begon stukje bij beetje de bewegingsvrijheid van de vijandelijke stukken in te perken. Mike was op dat moment al druk verwikkeld in een eindspel met elk vier pionnen, maar voor onze man het voordeel van het loperpaar. Bij Jan Willem was het allemaal nog onduidelijk; er stond nog veel materiaal op het bord in een complexe stelling. Eduward had om ruimte te verkrijgen een toren en twee pionnen gegeven voor een kleine kwaliteit. Het moest duidelijk komen van de beweeglijkheid van zijn lichte stukken.
Ton ruilde een stel torens af en kon met zijn overgebleven toren, gesteund door zijn loper, binnendringen. De zwarte pionnen op de koningsvleugel waren reddeloos en het eerste punt was binnen. Eduward leek ook op de goede weg en een bezoekje aan de bar leek me een goed idee, maar ineens stond hij naast me, met zijn jas aan. Verloren na een onnauwkeurigheid, was alles dat hij meldde. Een nieuwe inspectieronde leerde dat Sander een vrije a-pion wist door te stoten naar a2, terwijl de witspeler een vrije b-pion had die nog niet zo ver was. Hans had twee pionnen geïnd en Peter kwam ook een boertje voor. Mike zat in zijn bekende geconcentreerde houding zijn stelling te bestuderen voor de beste voortzetting en Jan Willem begon meer ruimte te pakken. Gert-Jan had helaas even een minder moment gekend en verspeelde elk voordeel, ondanks twee verbonden vrijpionnen op g6 en h7. Zo dicht bij de overkant... Het duurde nog even, maar toen moest achter zijn naam een nul worden genoteerd. Geen fijne avond voor de invallers.
En toen keken we plotseling tegen een 1-2 achterstand aan. Peter kwam melden dat hij zijn pluspion zou gaan verliezen en vroeg of hij remise kon maken. Dat mocht. Hans en Sander leken op winst af te stevenen en Mike had zo te zien niet meer dan remise. Bij Jan Willem was het allemaal niet zo duidelijk, maar ik zag daar niet zo snel een probleem. Maar Peter besloot toch nog door te spelen en dat was maar goed ook, want Jan Willem werd even later geconfronteerd met een vervelende paardzet die zijn koningsstelling open dreigde te breken. Goede raad was duur en de klok begon langzaamaan ook een rol te spelen. Het spannendste deel van de wedstrijd was aangebroken.
Sander wist elk tegenspel van zijn tegenstander in te perken en mocht de

felicitaties in ontvangst nemen voor een puik gespeelde partij en niet veel later brak Hans de laatste tegenstand van zijn opponent. Met twee mogelijke remises bij Mike en Peter was het eerste matchpunt vrijwel binnen. Het zou gaan afhangen van de partij van Jan Willem wat er met het andere matchpunt zou gebeuren. Alle witte stukken (dame, loper en paard) stonden aan zijn kant van het bord en hij moest met wegtikkende tijd de dreigingen zien te pareren. Met secuur spel wist hij een pion naar de overkant te dirigeren. Hij haalde een tweede dame, maar zijn tegenstander kon nog op aanval spelen. Jan Willem wist zijn koning echter in veiligheid te brengen en de laatste witte hoop de grond in slaan. Die vond de extra dame te veel van het goede en gaf op.
Ik kon Mike melden dat hij remise mocht maken, maar die besloot nog door te spelen. Tijd genoeg en hij ruilde materiaal, waardoor een eindspel met ongelijke lopers restte. Dat halfje was binnen, dacht ik. Halfje? Dan ken je Mike niet. Met tempospel dwong hij zijn tegenstander in een onmogelijke positie, drong binnen en na loperruil was zijn a-pion veel dichter bij de overkant dan de vrije witte c-pion. En het werd nog mooier. Met fraai stukkenspel bereikte Peter een gewonnen stelling. Een paar slinkse wendingen leverden hem een volle toren op (met nog 36 seconden op de klok!) en toen ook paarden werden geruild was het mooi geweest. Toren en pion tegen twee pionnen liet de witspeler zich niet meer bewijzen. En daarmee werd een overweldigende overwinning door het team geboekt. De grijns van de teamleider kon niet breder zijn.

SHTV 1 (1890)	**RSC-Belgisch Park 1 (1858)**	**6-2**
Sander Pauw (1919)	Hans van der Zijden (1834)	1-0
Hans Segers (1977)	Gerard Milort (1977)	1-0
Mike Hoogland (1975)	Martin Dijkhuizen (1957)	1-0
Eduward Supit (1826)	Peter Monté (1907)	0-1
Jan Willem le Grand (1848)	Peter Ingenhoes (1831)	1-0
Gert-Jan Willighagen (1775)	Ton van der Zijden (1867)	0-1
Peter Vorstermans (1897)	Aat van der Toorn (1720)	1-0
Ton Bodaan (1902)	Dennis Ramondt (1769)	1-0

De laatste slag (verslag: André Wagner)

WSC 2 won in de 8e ronde verrassend de wedstrijd tegen Schaakhuis 1. Wie had daar nog op gerekend? Ik zeker niet en mijn felicitaties aan het adres van het team uit het centrum van Den Haag bleken plotseling voorbarig. DD 3 moest in de laatste ronde tegen datzelfde team spelen en was van plan om toch een keer te vlammen, ook al was het reeds gedegradeerd. Aan het eind van die warme avond van 17 april slaagden ze er nog in ook, met als gevolg dat ons eerste op de tweede plaats eindigde.
Maar het kon gekker, want daags na de slotronde bleek dat een speler van DD 3 driemaal ingevallen was in het 2e team en reglementair niet meer speelgerechtigd was voor zijn eigen team. Een pijnlijke vergissing met als gevolg dat

zijn gewonnen partij verloren werd verklaard, DD 3 alsnog de wedstrijd verloor en ons eerste derde werd.
Voor aanvang van de laatste gezamenlijke slotronde was dit alles nog niet te voorzien, maar belangrijker was dat het eerste team zou winnen om het tweede team de mogelijkheid te geven met een overwinning in de Promotieklasse te blijven, ten koste van Scheve Toren 1. Helaas moesten Maarten en Peter verstek laten gaan en in hun plaats werden Ben en Niek als vervangers ingezet. Een spannende strijd lag dus in het verschiet.

Lange tijd ging het aan de meeste borden gelijk op. Sander en Mike kwamen met wit goed te staan en bouwden hun positie rustig verder uit. Niek ging ook goed en halverwege zag het er veelbelovend uit. Hans had een pion geofferd voor actief spel en Marco had een nogal gesloten stelling waar moeilijk een oordeel over te vellen viel. Jan Willem, die iets verlaat was door een kleine dwaaltocht in de omgeving, begon rustig en speelde op de counter. Zijn stelling werd langzaamaan steeds ingewikkelder en kreeg gaandeweg de trekken van een modern schilderij. Bij Ton gingen een aantal stukken en pionnen van het bord en zag het er ongeveer gelijk uit. Ook bij Ben was het nog niet duidelijk wie de beste kansen had.
Rond de tijd dat bleek dat het tweede team het niet ging bolwerken, kwam het eerste op gang en schoof Sander in grootse stijl naar de winst. Ook bij Mike was het een kwestie van tijd geworden. Marco kwam vragen of remise voldoende was, maar op mijn vraag of hij er niet meer in zag besloot hij nog even door te spelen. Goede beslissing, zoals zou blijken. Hans had zijn pionnetje terug-gewonnen, maar raakte er even later weer een kwijt. Desondanks had hij min-stens remise in handen. Ben stond niet zo heel prettig meer, maar Niek naast hem zat lekker in de partij en wikkelde af naar een toreneindspel dat remise beloofde. Mike toucheerde intussen het punt en bracht onze voorsprong op 2-0. Een korte bestudering van Jan Willem's stelling bracht veel mooie wendingen aan het licht, maar het was nog te vroeg om te zien wie van beide kemphanen daar het meeste uit zou gaan halen. Ton leek toch op remise uit te gaan komen, kreeg dameruil en een remiseaanbod, maar hij sloeg dat laatste af.
Het bleek maar goed dat Marco niet op remise was ingegaan. Hij brak met zijn koning door de stelling van zijn tegenstander en viel de witte pionnen in de rug aan. Even later was het punt binnen.
En dan komt er altijd zo'n moment waar het even zwaar weer lijkt te worden. Ben moest opgeven na lange strijd en Niek speelde een onzalige zet die direct verliezend was. Hij probeerde het nog even, maar moest toen ook opgeven. Ton had echter voordeel bereikt. Zijn toren was actiever dan die van de witspeler, maar er stonden ongelijke lopers op het bord. Het veroveren van de witte a-pion bleek cruciaal. De torens werden geruild, waarna het technisch uit was. Dat kun je Ton wel toevertrouwen en aangezien Hans inmiddels remise was overeen-gekomen was de overwinning binnen. Jan Willem was de laatste die zijn

ingewikkelde partij afrondde: remise. En daarmee was het seizoen voor het eerste team ten einde, waarbij de lezer zij verwezen naar het begin van dit stuk voor de epiloog van de competitie.

Scheve Toren 1 (1900)	**SHTV 1 (1892)**	**3-5**
Kees Dekker (2050)	Sander Pauw (1919)	0-1
Wim Kentstra (2069)	Hans Segers (1977)	½-½
Aad van Gent (1809)	Mike Hoogland (1975)	0-1
Rudi de Smit (1997)	Marco van Straaten (1985)	0-1
Erik Jan Tromp (1873)	Jan Willem le Grand (1848)	½-½
Michel Hubert (1795)	Ton Bodaan (1902)	0-1
Dave Theijn (1831)	Niek Wisse (1791)	1-0
Jeroen Kleijn (1774)	Ben Spierings (1739)	1-0

Balans (verslag: Karl Baak)

De kopman van Promotie voelde zich al snel na de opening gedwongen een remisevoorstel van Twan aan te nemen. Ook Koos zorgde voor een vlotte remise door een partij met een dynamisch evenwicht die uiteindelijk eindigde in zetherhaling. Misschien deed hij daarmee zichzelf wel te kort. Het zouden de enige remises van de avond blijven.

Evert verloor vrij snel, nadat hij een kwaliteit en een pion had gewonnen, maar een tactisch probleem moest oplossen. De oplossing werd niet gevonden en zo kwamen we 2-1 achter. Doch ondertussen stond Eduward wel een stuk voor dat hij in de opening reeds wist in te sluiten.

De stand werd gelijk getrokken door Aleksander die zich met wit tegen de beruchte Grand Prix Attack verdedigde. Het idee is dat zwart met zijn f-pion opstoomt, totdat wit mat staat, maar zover liet hij het niet komen. Aan het laatste bord had Promotie haar voorzitter als invaller opgesteld. Tegen Armin leek hij een degelijke stelling te hebben opgebouwd, maar langzaamaan wist Armin de aanval te versterken en naar winst te voeren. Met een 3-2 voorsprong en Eduward nog steeds met een stuk meer leek een grote verrassing in de lucht te hangen.

Mijn tegenstander kreeg in de slotfase de aanval waar hij de hele avond naar had gezocht. In een poging een verdediger erbij te halen blokkeerde ik een vluchtveld en ging mat. Promotie kwam zelfs weer op voorspong toen ook Niek (onze invaller) mat achter de paaltjes ging.

Ondertussen probeerde Eduward’s tegenstander nog steeds zijn verloren stuk te compenseren met creativiteit. Eduward gaf echter geen krimp en haalde het laatste punt binnen en bepaalde zo de eindstand op 4-4.

SHTV 2 (1832)	**Promotie 2 (1886)**	**4-4**
Twan van der Togt (1905)	Han Baas (1941)	½-½
Alexander Henke (1941)	Harrie Boerkamp (1959)	1-0
Evert Baak (1865)	Maarten Wichhart (1923)	0-1
Koos Roeleveld (1824)	Bauke Hoogland (1894)	½-½
Karl Baak (1766)	Ruurd Kunnen (1899)	0-1
Niek Wisse (1791)	Gerhard Eggink (1883)	0-1
Eduward Supit (1826)	Wong Tsai (1816)	1-0
Armin Segger (1740)	Jaap van den Berg (1770)	1-0

Veldslag in Delft (verslag: Karl Baak)

Tegen de kampioenskandidaat uit Delft mochten we op voorhand niet te veel hoop koesteren. Desondanks gingen we veelbelovend van start. Gert-Jan en ikzelf wisten twee witspelers te neutraliseren terwijl er gefluisterd werd dat Koos materiaal ging winnen. De stelling van Jaimy daarentegen zag er dubieus uit. Nog voordat ik een kans had om zelf te kijken stond er 2-2 op het wedstrijdformulier. Verrassend genoeg had Jaimy voor een vol punt gezorgd toen zijn tegenstander de strijd in stijl wilde beslissen. Koos was helaas de boot in gegaan toen hij een sterkere zet zag dan materiaal winnen.

Het was pas half tien en Ben (met wit spelend) voelde dat dit het moment was om ook remise aan te bieden. Doch na een kwartiertje de andere drie borden bestudeerd te hebben werd het aanbod geweigerd. “Staan we zo goed?”, dacht ik nog. Misschien dacht Ben dit ook en besloot tot een offensief, waarbij hij de mogelijkheid om de dame te geven voor twee torens onderschatte. Daar hoefde zijn tegenstander geen kwartier over te denken. De remisemarge werd erg smal en de zwarte stelling speelde veel makkelijker. Het duurde nog lang, maar 3-2 was niet te vermijden.

Evert bereikte in het middenspel een optisch voordeel, maar meer dan dat was het niet. In een poging het vermeende voordeel uit te buiten bracht hij zichzelf in de problemen en verloor geruisloos.

Op de twee topborden werden Aleksander en Twan langzaam weggedrukt. Aleksander verloor een pion, toen nog één en daarmee de partij. Twan had problemen met een open e-lijn en een actief paard. Het koste hem veel tijd. Hij wist nog een offensiefje met een dreigende vrijpion te creëren, maar zijn tegenstander was nauwelijks onder de indruk en prikte het ballonnetje simpel stuk.

Op de 6-2 was niets af te dingen en DSC werd aan het eind van de avond nog eens extra beloond met het nieuws dat concurrent Schaakhuis in het Westland onderuit was gegaan.

DSC 4 (1956)	**SHTV 2 (1833)**	**6-2**
Hans Stam (2072)	Twan van der Togt (1905)	1-0
Jaap Flohil (2050)	Aleksander Henke (1941)	1-0
Hora Vlam (2060)	Jaimy Luk (1851)	0-1
Kees van der Meer (1951)	Koos Roeleveld (1824)	1-0
Evert van der Hooven (1919)	Evert Baak (1865)	1-0
Pieter Goossens (1909)	Gert-Jan Willighagen (1775)	½-½
Willem Jan van den Broek (1844)	Ben Spierings (1739)	1-0
Henrik Tamerus (1839)	Karl Baak (1766)	½-½

De laatste kans (verslag: André Wagner)

Het was geen gemakkelijk seizoen voor het tweede team. Met drie gelijkspelen en één overwinning stond het op de rand van degradatie. Een overwinning in de laatste ronde was de spreekwoordelijke strohalm, maar dat beloofde een zware opgave tegen het op papier sterkere Botwinnik 1. Eduward was verhinderd en Olav werd als prima vervanger gevonden. Ook teamleider Karl Baak werd vervangen om hem alle gelegenheid te geven zich op de partij te concentreren. Ik was immers toch al voor het eerste team aanwezig en met beide promotie-klasseteams aan belendende tafels was het allemaal goed in de gaten te houden.

Jaimy kwam direct van de voetbaltraining, zag en vertrok weer. Terwijl ik even de tijd nam tijdens het eerste uur om een praatje te maken met de competitie-leider, werd Jaimy volkomen onder de voet gelopen en stonden alle stukken alweer in de beginstelling met een witte koning op e4 toen ik bij de wedstrijd op inspectie ging. Het zou de toon zetten voor de rest van de avond...

Twan en Aleksander stonden niet minder en Koos had de opening ook goed behandeld, maar vooral aan de lagere borden leken de spelers wat timide in hun opstelling. Dat hoeft geen probleem te zijn, want je kunt altijd op de counter spelen. Het werd pas echt zorgwekkender toen Koos de greep op het spel verloor en daarmee de partij. Armin had twee pionnen ingeboet en leek geen tegenspel te hebben. Integendeel, zijn tegenstander dreigde op de damevleugel binnen te dringen.

Verrassend was de opgave van Evert. Het leek er sterk op dat hij minstens gelijkspel had, maar plotseling kwam er aan de Zoetermeerse zijde van het bord nóg een beginstand met koning op een centrumveld bij. Dat ging wel heel snel de verkeerde kant op. Aleksander had met het oog op de stand een remiseaanbod afgeslagen. Hij had meer ruimte en zag kans een stuk te winnen. De rest was techniek, zoals dat heet. Kort daarna zag Armin er ook geen gat meer in; zijn opponent had aan alle kanten de troeven in handen. Het eerste matchpunt bleef in Zoetermeer.

Twan had alle dreigingen van wit afgeslagen, maar leek niet meer dan remise in handen te hebben, terwijl Karl aan het andere eind in een toreneindspel een verre pion achter kwam. Olav ruilde alle stukken om in een pionneneindspel de buit

binnen te gaan halen. Zijn tegenstander speelde het niet optimaal tegen en een mooi punt lag in het verschiet, maar dit soort eindspelen kenmerken zich door veel telwerk; wie heeft de meeste tempi en hoe hou je de koning af? Olav offerde materiaal op de damevleugel om door te kunnen breken aan de andere kant, maar delend in de malaise van de avond greep onze man mis en kwam de vijandelijke koning binnen het vierkant, de laatste witte pion blokkerend. De avond was nauwelijks half om en de match was verloren.
Karl maakte van het minder nauwkeurige spel van de zwartspeler om remise te houden en bij Twan was alle muziek uit de stelling, waardoor de avond toch nog mocht eindigen met twee halfjes.

Volgend jaar helaas een stapje lager voor ons tweede team, maar ze hebben zich niet zonder slag of stoot gewonnen gegeven.

SHTV 2 (1843)	**Botwinnik 1 (1895)**	**2-6**
Twan van der Togt (1905)	Jan Willem Duijzer (2060)	½-½
Aleksander Henke (1941)	Thom Beeren (1917)	1-0
Jaimy Luk (1851)	Erik Middelkoop (1868)	0-1
Koos Roeleveld (1824)	Stefan Buchly (1947)	0-1
Evert Baak (1865)	Lourens Smaal (1832)	0-1
Olav van Leeuwen (1850)	Wouter Bik (1768)	0-1
Armin Segger (1740)	Marc van der Ham (1884)	0-1
Karl Baak (1766)	Ruben s' Jacob (1882)	½-½

De wederopstanding van SHTV 3 (verslag: Ben Spierings)

Op donderdag 7 maart jl. werd Promotie 4 ontvangen. Opmerkelijk genoeg was de situatie na 4 speelronden in de knotsgekke klasse 2a dat er, ondanks twee nederlagen, nog gestreden kon worden om het kampioenschap. Dan moest er wel in dit onderlinge duel worden gewonnen. Een nederlaag zou juist degradatiegevaar betekenen.

De avond begon goed met een overwinning van Piet Sikkes. Onze man stond wat moeilijk, maar kreeg een paard cadeau, gevolgd door de felicitaties van zijn tegenstander. Niet lang daarna bracht André Wagner de tussenstand op 2-0. Met een eindspel van paard tegen loper met een pion meer was het nog even goed manouvreren, maar werd het punt veilig gesteld. Het was pas iets over tienen dat de derde uitslag binnen kwam. Geurt Jan van der Meiden had op mijn aangeven remise aangeboden wat ook geaccepteerd werd. Er was een klein plusje, maar waarschijnlijk niet voldoende en het was niet nodig om te forceren.
De voorsprong werd verder uitgebreid door Theo Bovenlander, maar al snel kwam de tegenstoot doordat bij Ed de vlag was gevallen. De tussenstand was nu 3½-1½ en de drie borden (inclusief mijn eigen bord) had ik wel vertrouwen in

een goede afloop. Dat geconcludeerd hebbende ging het pardoes bergafwaarts in mijn eigen partij, waarin ik het initiatief kwijt was geraakt en plots met de rug tegen de muur stond. Toen Jan Verheijen het punt binnen had gehaald en de teamwinst binnen was, kon ik iets geruster opgeven.
Het slotakkoord kwam van Olav van Leeuwen. In een mooie partij tegen Ed Eveleens, zijn oude baas, kwam hij in een dame tegen pion eindspel. Olav kon al een paar keer mat geven, maar deed er iets langer over. Het resultaat was er niet minder fraai om en dat bracht de eindstand op 5½-2½.

SHTV 3 (1714)	**Promotie 4 (1614)**	**5½-2½**
Ben Spierings (1739)	Jaap van den Berg (1770)	0-1
Olav van Leeuwen (1850)	Ed Eveleens (1679)	1-0
Theo Bovenlander (1775)	Franklin van der Vlies (1579)	1-0
Ed Olvers (1731)	Ferdi Sieben (-)	0-1
André Wagner (1721)	Frans Martens (1656)	1-0
Piet Sikkes (1671)	Max Toxopeus (1656)	1-0
Geurt Jan van der Meiden (1669)	Max Kanbier (1526)	½-½
Jan Verheijen (1615)	Jeroen de Roo (1432)	1-0

Hierdoor is het team op een gedeelde eerste plaats gekomen met maar liefst vier teams, de bordpunten gaan dus ook tellen! Volgende wedstrijd tegen hekkensluiter DCSV 1.

SHTV 3 ruikt het kampioenschap (verslag: Ben Spierings)

Op vrijdag 22 maart jl. werd er afgereisd naar de Hofkerk in Delft, waar het eerste en enige team van de Delftse Christelijke Schaakvereniging ons opwachtte. Althans in eerste instantie alleen twee personen van de thuisclub. Aangezien SHTV al met 6 personen aanwezig was, werd er goed samengewerkt om de speelzaal gereed te maken. Tafels, stoelen, borden, stukken en... Garde klokken! Kees van Gelder schreef onlangs een mooi stuk in het clubblad over deze klok en leefde helemaal op toen hij zag dat daarmee gespeeld werd. Zelf ben ik al zo gewend aan de digitale klokken en kan mij ook niet meer heugen wanneer ik voor het laatst met zo'n ouderwetse klok had gespeeld. Maar goed dat we niet met increment spelen.

De score werd geopend door invaller Hugo van der Laan, die een incorrect stukoffer van zijn tegenstander pareerde en nog meer materiaal wist te winnen. Daarna volgde al snel de solide winst van Olav van Leeuwen op de hoogste ratinghouder bij de tegenpartij en bracht daarmee de stand op 2-0.
Kees van Gelder, de andere invaller, kreeg een remiseaanbod in een stelling die redelijk in evenwicht leek, maar waarin de tegenstander weinig tijd had. Van mij mocht hij zelf bepalen of hij doorspeelde en Kees nam geen risico en pakte de puntendeling. Een tweede halfje volgde door André Wagner, die in een

ogenschijnlijk nadelig eindspel terecht was gekomen, maar waarin hij zijn bijnaam ‘schwindel’ zeker eer aan deed. Hij wikkelde slim af naar een eindspel met twee verbonden vrijpionnen tegen een toren, waarin de tegenstander in tijdnood geen winst meer zag.
Theo Bovenlander had al vroeg in de partij zijn ogen gericht op de vijandelijke koningsvleugel en wist de druk op te voeren en het punt binnen te slepen. Met een 4-1 tussenstand was er één matchpunt al binnen, maar we kwamen voor de volle buit. Zelf speelde ik een gelijkopgaande partij en was blij dat Jan Verheijen met een kwaliteit minder remise wist binnen te slepen, waardoor ik ook niet hoefde te forceren en remise kon aanbieden.
Ed Olvers was als laatste bezig. Hij had een plusje op het bord èn een tegenstander in grote tijdnood. Die combinatie was voldoende om nog een paar speldenprikjes uit te delen en de vlag te zien vallen.

DCSV 1 (1648)	**SHTV 3 (1701)**	**2-6**
Robert Boermans (1709)	Ben Spierings (1739)	½-½
Ton Paalvast (1760)	Olav van Leeuwen (1850)	0-1
Fedde Stegenga (1645)	Theo Bovenlander (1775)	0-1
Mark Jager (1673)	Ed Olvers (1731)	0-1
Reinier van der Veen (1611)	André Wagner (1721)	½-½
Arjen Hofman (1584)	Hugo van der Laan (1649)	0-1
Carlos Cornejo (-)	Kees van Gelder (1532)	½-½
Paul Steenweg (1556)	Jan Verheijen (1615)	½-½

Met deze ruime overwinning hebben we ons aan de top van het klassement genesteld en moeten op woensdag 3 april tegen RVC 2 alles uit de kast halen als we kampioen willen worden.

SHTV 3 kampioen!! (verslag: Ben Spierings)

Op woensdag 3 april was de gezamenlijke slotronde van de 2e klasse van de HSB. Klasse 2A was ongemeen spannend. SHTV 3 stond na 6 speelronden met drie andere teams op een gedeelde eerste plaats. Op bordpunten stonden we bovenaan, maar de onderlinge verschillen waren erg klein. Op het programma stond het onderlinge duel tegen medekoploper RVC 2 en tegelijkertijd moesten de duels van WSC 4 (tegen RSC-Belgisch Park 2) en Rijswijk 3 (tegen Lierse 1) in de gaten worden gehouden. Ik was dan ook blij dat ik als teamleider deze avond mijn handen vrij had, doordat Evert Baak had aangeboden die taak over te nemen. Zodoende kon ik mij op mijn eigen partij concentreren.

De avond begon voorspoedig. RSC-Belgisch Park 2, dat theoretisch nog kon degraderen en mede afhankelijk was van het degradatieduel tussen DCSV 1 en Promotie 4, had een vliegende start en nam een 4-0 voorsprong. Daarmee was WSC 4 (dat slechts een half bordpunt achter ons stond) als concurrent al

weggevallen. De aandacht verschoof daardoor naar Rijswijk 3, dat aan het begin van de avond twee en een half bordpunt achter ons stond.
Eerst maar even de balans opmaken in onze eigen wedstrijd die in ieder geval niet mocht worden verloren. Achtereenvolgens André Wagner, Geurt-Jan van der Meiden en Jan Verheijen brachten het team op een comfortabele 3-0 voorsprong. Piet Sikkes voegde een halfje toe aan de score door een toreneindspel met een pion minder remise te keepen. Ondertussen had Rijswijk al twee bordpunten verspeeld en was 4½-3½ winst voor ons al genoeg voor het kampioenschap en dat resultaat werd veilig gesteld door Theo Bovenlander!
Voor mij een goed moment om op te geven in een stelling met tegengestelde rokades, waarin de aanval van mijn tegenstander beduidend sneller werkte dan die van mij.
Olav van Leeuwen was onderweg een kwaliteit kwijtgeraakt en had weinig tijd, maar kreeg uiterst sportief remise aangeboden door zijn tegenstander.
Het slotakkoord was voor Ed Olvers, die eerder op de avond nog tevreden was met remise, maar nu een gewonnen toreneindspel ook tot winst voerde.

En zo heeft SHTV 3 de felbegeerde titel binnengesleept. De punten werden binnen gesleept door de acht mannen van deze avond, maar ook Jan van Delden (SHTV 3 bestaat uit 9 spelers) en invallers Armin Segger, Hugo van der Laan en Kees van Gelder. Allemaal bedankt! En uiteraard ook dank aan Evert voor de coaching tijdens deze slotronde.

SHTV 3 (1721)	**RVC 2 (1603)**	**6-2**
Ben Spierings (1739)	Jacob Jan van Harten (1743)	0-1
Olav van Leeuwen (1850)	Rob van Drunick (1739)	½-½
Theo Bovenlander (1775)	Sjaak van As (1596)	1-0
Ed Olvers (1731)	Adrie Goebertus (1576)	1-0
André Wagner (1721)	Thomas Kreitmair (1671)	1-0
Piet Sikkes (1671)	F. Zijlstra (1596)	½-½
Geurt Jan van der Meiden (1669)	F. Al Patty (1479)	1-0
Jan Verheijen (1615)	Ben Hinkenkemper (1425)	1-0

Eindspel (verslag: André Wagner)

Het vierde team moest nog één keer opkomen voor de afsluitende wedstrijd van het seizoen. Tegenstander Rijswijk 5 was al gedegradeerd, maar dat betekende niet dat het een-twee-drie een overwinning zou worden. Een aantal basisspelers waren verhinderd en er werden goede vervangers gevonden, zelfs nog een klein uur voor de wedstrijd. Om tien voor acht waren beide teams compleet en kon er begonnen worden.

Andreas is geen bange speler en hij ging er stevig tegenaan. Zijn jeugdige tegenstander was echter alert en viel snel en zeker aan, wat hem een dame opleverde. Daarna was alle structuur uit de stelling en wat Andreas ook probeerde, hij kwam steeds verder in het nauw en moest als eerste opgeven.
Wim (naast hem) had op dat moment een loper ingeboet en ook daar leek het moeilijk te gaan worden, maar Thomas (daar weer naast) kwam, zag en overwon. Met gedegen spel kreeg hij het initiatief en kwam twee pionnen voor. In het toreneindspel maakte hij het netjes af en trok de stand gelijk.
Nog geen uur was er gespeeld en het zag er aan de overige vijf borden interessant uit. Eric en Frans leken iets beter te staan, terwijl Hugo, Cor en Kees geen problemen leken te hebben, al moest Kees heel nauwkeurig rekenen om het witte kruisvuur op zijn e-pion op te vangen. Het was Eric die als eerste van dit vijftal door de verdediging van zijn tegenstander brak en hem tot overgave dwong. En alsof dit succes een extra stimulans was, zag Wim kans om zijn achterstand in materiaal te verminderen tot een pion.
Frans wist met een paard achter de vijandelijke linies zo veel verwarring te stichten dat hij ten aanval kon trekken. Het duurde nog wel een flink aantal zetten, maar toen mocht ook hij een punt bijschrijven. Hugo had intussen de

mogelijkheid om remise af te dwingen met stellingherhaling, maar mocht van de teamleider ook doorspelen als hij dat wilde en zo geschiedde.
Nu ging het een tijd duren voor er weer een succesje genoteerd kon worden. Wim zag over het hoofd dat zijn koning aangevallen stond en antwoordde met een eigen schaak, wat natuurlijk onreglementair was en dus moest de wedstrijdleider er aan te pas komen. De speler van de thuisclub kreeg er twee minuten bedenktijd bij, maar Wim was ontketend en liet zich niet uit het veld slaan. Gevolg, weer een punt erbij.
4-1 stonden we voor en drie partijen waren nog bezig. Kees was er in geslaagd een loper en pion voor te komen in een eindspel met aan beide zijden ook nog een toren. Appeltje-eitje, zou men zeggen, maar zijn tegenstander dacht er anders over en bleef verbeten tegenspel bieden. Cor was na een ingewikkeld middenspel terechtgekomen in een toreneindspel met een pion minder. Beide spelers hadden twee verbonden vrijpionnen en richtten hun aandacht op het uitschakelen van die boertjes.
Ook Hugo was in een toreneindspel beland, na een toch wel riskant middenspel zoals hij na de partij verklaarde. Hugo had nog drie pionnen over en zijn tegenstander slechts eentje. Dat is volgens de theorieboekjes meestal gewonnen en deze keer was het dan ook geen uitzondering. Hoppa, weer een punt. Kees bleef nauwkeurig spelen en wist zijn loper meer goed te gebruiken. Moet het nog worden gezegd? Natuurlijk, ook Kees haalde het volle punt binnen.
De laatste die nog overbleef was Cor. Met zijn ongebreideld optimisme rekende hij al op winst, maar een tegenstander is pas verslagen als hij opgeeft. Die was dat zeker niet van plan en nadat de vrijpionnen aan beide zijden vakkundig waren verwijderd, restte een eindspel van toren+1 tegen toren+2. Dat laatste voor de thuisspeler. De pionnen stonden tegenover elkaar op de koningsvleugel, maar de zwartspeler bleef stug op winst spelen. Cor speelde keihard op de aanval, maar verloor daarbij de veiligheid uit het oog. Het is dat zwart op zijn beurt een mindere zet deed, want anders was Cor zijn ongeslagen status kwijtgeraakt. Nu wist hij weg te komen met remise en werd daarmee de onbetwiste topscorer in klasse 3A.

Rijswijk 5 (1233)	**SHTV 4 (1459)**	**1½-6½**
Doeke Huitema (1584)	Frans Coers (1568)	0-1
Kevin Veerkamp (1070)	Hugo van der Laan (1651)	0-1
Patrick Geene (1464)	Cor Kanters (1599)	½-½
Jan Kommer (1192)	Kees van Gelder (1532)	0-1
Ron van Ee (1105)	Eric Alvares (1615)	0-1
Wim Veerkamp (-)	Thomas Luk (1085)	0-1
Wiebe Kok (1212)	Wim Vermeulen (1165)	0-1
Sebastiaan Ketting (1003)	Andreas von Imhof (-)	1-0

En daarmee is een einde gekomen aan de bondscompetitie van dit seizoen. Het eerste team kwam heel dicht bij een kampioenschap, maar verloor net een keer te veel, terwijl het tweede team zijn uiterste best deed om zich te handhaven. Dat lukte net niet. Het derde team was er vorig jaar heel dicht bij, maar dit jaar werd het kampioenschap wel behaald in een groep die op een loterij leek. Alle concurrenten verloren tot en met de voorlaatste even vaak, wat een geweldig spannende slotronde tot gevolg had. Het vierde team was gepromoveerd en moest zich zien te handhaven. Daar zijn ze met vlag en wimpel in geslaagd. Een mooie plek in het midden van de eindstand is daarvan het bewijs.

Promotieklasse

DSC 4	9	14	45½	K
Schaakhuis 1	9	14	41½	
SHTV 1	**9**	**13**	**43**	
Botwinnik 1	9	11	37	
Promotie 2	9	10	36½	
WSC 2	9	8	36	
RSC-Belgisch Park 1	9	7	30½	
Scheve Toren 1	9	6	33½	
SHTV 2	**9**	**5**	**30½**	**D**
DD 3	9	2	26	D

Klasse 2A

SHTV 3	**7**	**10**	**33**	**K**
Rijswijk 3	7	10	29½	
WSC 4	7	8	28½	
RVC 2	7	8	26½	
Lierse 1	7	6	28½	
RSC-Belgisch Park 2	7	6	28½	
Promotie 4	7	6	26	
DCSV 1	7	2	23½	D

Klasse 3A

DSC 8	7	14	40½	K
Pomar 2	7	11	39	
DD 7	7	10	35½	
SHTV 4	**7**	**6**	**27**	
Haeghe Ooievaar 3	7	6	27	
RVC 3	7	6	23	
DSC 10	7	3	20½	
Rijswijk 5	7	0	11½	D

Succes bij Prometheuskampioenschap

Ik was dit jaar de enige SHTV'er die deelnam aan het Prometheustoernooi in Delft. Dit toernooi begint in januari en is 1 maal in de twee weken in over 7 rondes. In een deelnemersveld van 36 schakers wist ik de tweede plaats te bemachtigen. In de slotronde stond ik nog op een vierde plek en moest aantreden tegen de nummer 1, Rens ter Veen. Na een opening die gelijk opging wist ik opeens 2 pionnen te ver-overen en de strijd was beslist. Bert Gerritsma werd 1e; hij had alleen twee remises afgestaan, terwijl ik een remisepartij en een verliespartij had. Het was nog heel spannend op het eind, maar Bert won zijn laatste partij van Edgar Huisman en was zo de absolute nummer 1.

Rens speelde tegen mij de Orang Oetan-opening, maar ik was hiervoor gewaarschuwd en had mij goed voorbereid. Na de openingszet b4 antwoordde ik met Pf6.

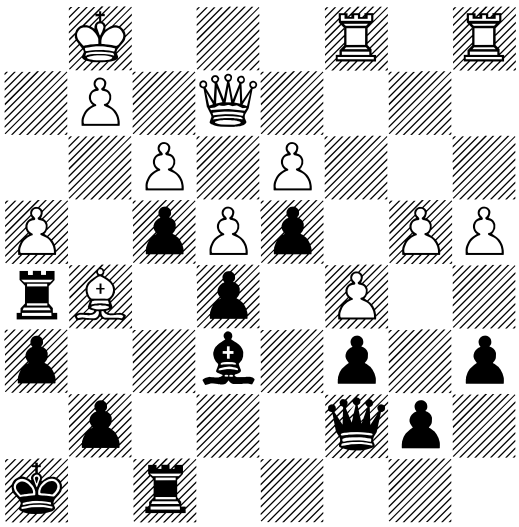

In deze stelling volgde **1. g2-g4 f4xg3ep 2. f3-f4 Dc7-f7 3. f4-f5 h6xg5 4. f5xe6 Df7-f2†**. De dames werden geruild... gewonnen stelling bereikt.

Ik mag wel blij zijn met mijn prestatie en het heeft ook een hoge tpr opgeleverd met een ratingstijging van ongeveer 50 punten. Dit smaakt zeker naar meer, dus we gaan nog wat meer toernooitjes afwerken.

René Weerts

Haagse Rapidcyclus (1)

De 14e editie van de rapidcyclus maakte een vliegende start op 23 februari bij HSV met 42 deelnemers. Het toernooi was goed bezet met een grote spreiding in rating, waardoor er voor iedereen wel iets te beleven was. Onze club was succesvol met leden op de eerste drie plaatsen.

1.	Koos Roeleveld (SHTV)	1824	6.5	31.5	28.75
2.	William van Zanten (DD)	2044	5.5	31.5	23.00
3.	Ton Bodaan (SHTV)	1902	5.5	29.0	22.25
4.	Maurits Bons (HO)	1792	5.0	28.5	16.50
5.	Michael Claushuis (BF)	1552	5.0	23.5	15.00
6.	André Wagner (SHTV)	1721	5.0	23.5	14.00
7.	Wim Reimer (DD)	1799	4.5	31.0	17.25
8.	Theo van Orsouw (DD)	1847	4.5	27.5	17.00
9.	Thomas de Ruiter (Rwijk)	1764	4.5	27.0	15.50
10.	Erik Groen in 't Wout (-)	1800	4.5	27.0	14.00
11.	Aad Mittertreiner (HSV)	1670	4.5	24.5	15.00
12.	Bob Ameling (Botw)	1723	4.5	22.0	12.75
13.	Jan Willem le Grand (SHTV)	1848	4.0	31.5	16.50
14.	Willem Broekman (Prom)	2023	4.0	29.0	14.75
15.	Lothar van der Sluijs (DD)	1844	4.0	26.0	13.25
16.	Hans de Haan (HSV)	1741	4.0	26.0	12.50
17.	Ton Thijssen (HO)	1805	4.0	25.0	10.50
18.	Gijs van Dongen van (ST)	1688	4.0	24.5	11.50
19.	Jaap van den Berg (Prom)	1770	4.0	18.0	10.00
20.	Frans Pieter v.d. Bos (DD)	1939	3.5	30.0	12.50
21.	Armin Segger (SHTV)	1740	3.5	26.5	11.50
22.	Elmar Bottema (BF)	1476	3.5	26.5	9.75
23.	Frans Wentholt (DD)	1692	3.5	25.5	11.00
24.	Otto Boot (Botw)	1542	3.5	25.0	10.75
25.	Wim de Groot (-)	1600	3.5	17.5	6.50
26.	Ruurd Kunnen (Prom)	1899	3.0	27.5	9.50
27.	Edwin van der Leij (HO)	1700	3.0	27.5	7.00
28.	Sam van Dongen van (DSC)	926	3.0	22.5	7.50
29.	Rob van Duivenboden (HO)	1410	3.0	20.0	6.50
30.	Harry Boot (HSV)	1354	3.0	19.0	5.50
31.	Jan van der Meer (HO)	1605	2.5	25.0	7.25
32.	Rob Bes (HO)	1532	2.5	25.0	6.75
33.	Richard van Dalfsen (HSV)	1327	2.5	24.0	7.50
34.	Selahattin Ciftci (HSV)	1335	2.5	19.5	3.75
35.	Rick van Roon (CSV)	1131	2.0	24.5	7.00

36.	Jim Loke (HSV)	1624	2.0	23.5	4.50
37.	Scot Leite (SH)	1300	2.0	21.0	3.50
38.	Dick de Jong (HSV)	1438	2.0	15.5	2.50
39.	Alfons Huisman (SH)	1300	1.5	20.5	3.25
40.	Peter Huybens (HSV)	1308	1.5	18.5	2.50
41.	Allart Haverkamp (HSV)	1255	1.5	16.5	2.50
42.	Rob van Vloten (HO)	1200	1.0	21.5	1.50

Vier weken later, in het kleine maar knusse onderkomen waar Haeghe Ooievaar sinds een paar jaar onderdak heeft gevonden voor het rapidtoernooi, was de opkomst minder. Reden onbekend, maar we hadden eindelijk weer eens dame in het gezelschap en die bleek lekker op dreef. Schakers kennende zullen zij niet uit hoffelijkheid punten hebben verspeeld en werd er geschiedenis geschreven in het 14-jarig bestaan van de rapidcyclus. Plaatsen 2 en 3 gingen wederom naar SHTV-leden.

1.	Sietske Greeuw (VAS)	1919	6.5	28.5	26.75
2.	André Wagner (SHTV)	1721	5.5	31.0	22.00
3.	Tjomme Klop (SHTV)	2053	5.0	30.0	18.25
4.	Frans Pieter van den Bos (DD)	1939	5.0	28.5	18.50
5.	Maurits Bons (HO)	1792	5.0	23.5	15.50
6.	Philip Westerduin (RSR/IvT)	2019	4.5	26.5	13.00
7.	Lothar van der Sluijs (DD)	1844	4.5	25.5	14.75
8.	Ton Bodaan (SHTV)	1903	4.0	28.5	14.50
9.	Theo van Orsouw (DD)	1847	4.0	28.0	13.00
10.	Wim Reimer (DD)	1799	4.0	26.0	12.75
11.	Hans de Haan (HSV)	1741	4.0	24.5	10.50
12.	Ronald de Vries (-)	1590	4.0	21.5	9.00
13.	Koos Roeleveld (SHTV)	1824	3.5	32.5	14.75
14.	Jan Willem le Grand (SHTV)	1848	3.5	26.5	10.75
15.	Bob Ameling (Botw)	1723	3.0	22.5	4.75
16.	Harry Boot (HSV)	1354	3.0	22.5	4.50
17.	Frans Wentholt (DD)	1692	3.0	22.0	6.75
18.	Ed Eveleens (Prom)	1679	3.0	20.5	6.25
19.	Aad Mittertreiner (HSV)	1658	3.0	16.5	5.75
20.	Dominique Nierop (HO)	1637	2.5	27.5	9.50
21.	Jan van der Meer (HO)	1605	2.5	22.0	5.75
22.	Gijs van Dongen (ST)	1688	2.5	21.5	6.25
23.	Rick van Roon (CSV)	1131	2.0	23.0	4.00
24.	Koos Suijker (HO)	1521	1.5	17.5	2.50
25.	Sam van Dongen (DSC)	926	1.0	20.5	1.00
26.	Edwin van der Leij (HO)	1700	1.0	20.0	1.50

Nieuwe ontwikkelingen

Sinds het laatste clubblad zijn er enkele belangrijke competities afgelopen: zo wonnen Ton Bodaan en Armin Segger gezamenlijk het PK veteranen (waarvan hopelijk uitvoerig analyse en verslag, in dit of het volgende blad). Aangezien Ton en ook Hans Segers dit toernooi al eens eerder wonnen, lijkt zich een traditie te vormen. We kunnen inmiddels wel stellen dat SHTV toch maar de grootste ouwelullenclub van Den Haag is, in de beste zin des woords.
De externe competitie bracht ook succes, het kampioenschap van het derde team. Heren proficiat. Ongetwijfeld hebben jullie partijen gespeeld die al onze andere teams kunnen aanzetten tot soortgelijke daden. Ook zeer inspirerend waren de grote vorderingen van onze jeugdspelers Twan (tpr boven de 2000, bevochten op hoge borden in de promotieklasse) en Cor (tpr 1852, met 6 uit 7 gedeeld topscorer van de derde klasse).
Het open Delfts kampioenschap (Prometheus) werd zoals ieder jaar gewonnen door IM Jan-Willem de Jong. Maar een toch wel heel positieve verrassing was de ongedeelde 2e plaats van René Weerts in de B-groep. Al jaren onze beste Limburger, en nu dus ook van Delft.
Voor de jeugd waren er allerlei scholentoernooien, met daarbij successen voor veel SHTV-kids. Maar heel positief om te zien is, dat er ook een trouwe groep deelnemers is aan de weekendtoernooien voor de senioren. Zo mocht ik, toen ik als schaker-in-ruste langskwam bij het OGD-toernooi, begroeten: Stijn, Koos, Jaimy, Twan (‘oude’ garde), Thomas, Cor, Justus, Mitchell (jonge garde). Het was een toernooi met wisselende resultaten, maar natuurlijk altijd een goede gelegenheid je spel te toetsen en aan te scherpen. Als jeugdtrainer krijg ik deze verrichtingen te zien en geef, totdat de jongens zelf gaan analyseren/schrijven, de partijen stém. Zo speelde Justus een swingende pot:

Justus van Klaveren - Davy Bas
1. e4 e5 2. Pc3 Pf6 3. f4 exf4?!
Bekend, en beter, is ...d5.
4. e5 Pg8 5. Pf3!
Uiteraard even oppassen voor Dh4†!
5. ...d5
Sterk tegen allerlei gambieten in 1. e4 e5-openingen, zo ook hier. Wel mogelijk maar niet echt beter is 5. ...d6 6. d4 dxe5 7. De2! en wit wint e5, daarna zal f4 ook vallen, wit houdt de betere centrumpositie.
6. exd6 ep?
6. d4 g5 7. h4! Een ondermijning, bekend uit het koningsgambiet. ...g4 8. Pg1! Waarom de complicaties van een stukoffer aangaan, als er een voordelig positioneel alternatief is? 8. Pg5?! h6 9. Pxf7 Kxf7 10. Lxf4 geeft wit wel aardige compensatie, maar zwart heeft ook zijn kansen: goed lijkt Pe7 (en eens Pbc6). De zwarte koning kan schuilen op e8 dankzij het gesloten centrum. 8. ...Le7 9. Lxf4 Lxh4† 10. g3 Le7 11. Dd2 en 0-0-0, geeft behoorlijk goede

ontwikkeling ter compensatie van de pion.

6. ...Lxd6 7. d4 g5?

Deze pion is nu zwak.

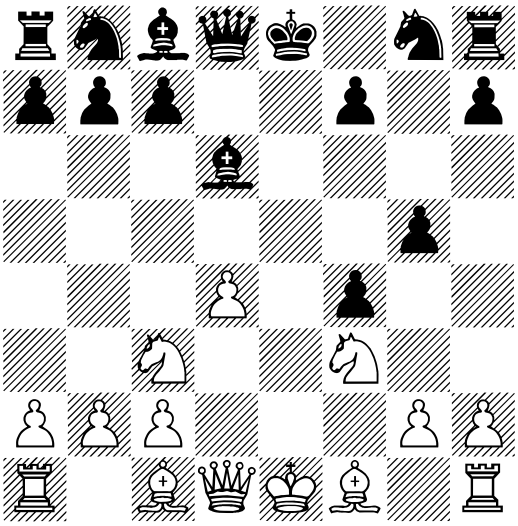

7. ...Pe7! met het idee eens ...Pg6, is een meer solide manier om aan f4 vast te houden. Wit staat minder, heeft te weinig actief stukkenspel in ruil voor de pion.

8. Lc4?!

8. De2†! profiteert direct van de zwakte van g5: zwart kan niet tussenplaatsen wegens Pxg5. ...Kf8 9. Ld2 Pc6 10. 0-0-0 g4!? 11. Pe5! Pxd4 12. De4 met uitstekend stukkenspel voor wit; zwart heeft veel zwaktes.

8. ...g4!?

Gedurfd, ...h6 was een veiliger alternatief.

9. Pd2?!

Blokkeert Lc1, voelt niet lekker aan. 9. De2†! gevolgd door Pe5, is actiever. Overigens had wit behalve De2 ook nog 0-0!? kunnen bekijken, maar eens te meer lijkt me een stukoffer overbodig zolang er een goed positioneel alternatief is.

9. ...Dh4†

Ook goed en misschien een fractie veiliger was De7†. Een dame op h4 staat beter indien zwart een actie met ...f3!? uitvoert, maar zwart blijkt dat niet van plan te zijn.

10. Kf1 Pc6?!

10. ...f5! was een goede voorbereiding geweest voor het partijidee, maakt Pe4 onmogelijk.

11. Pde4! g3?

Lijkt een aanvallende zet (Lg4 zal het idee zijn geweest), maar nu is wel g3 zwak; wit had de aanval kunnen omdraaien!

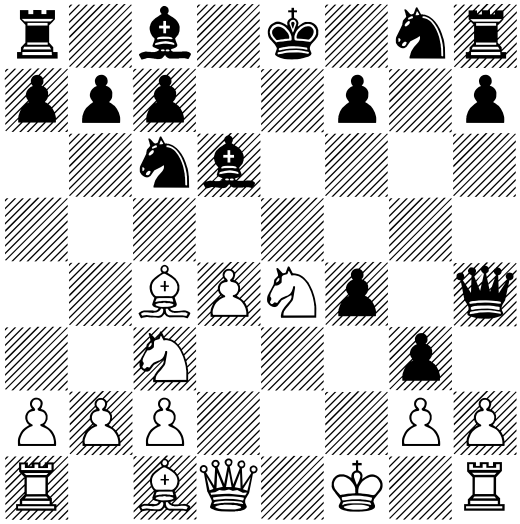

12. De1?!

12. Kg1! zet de koning veiliger, dekt Th1 en h2, en ruimt veld f1! ...Lg4 13. Df1! (richting f7) 0-0-0 14. Lxf4 en wit staat zeer goed (ontwikkeld).

12. ...Pge7 13. Pxd6† cxd6 14. Pd5?

Wit speelt alsof hij in geen gevaar is. Dat is te optimistisch, aangezien de meeste witte stukken onderontwikkeld staan.

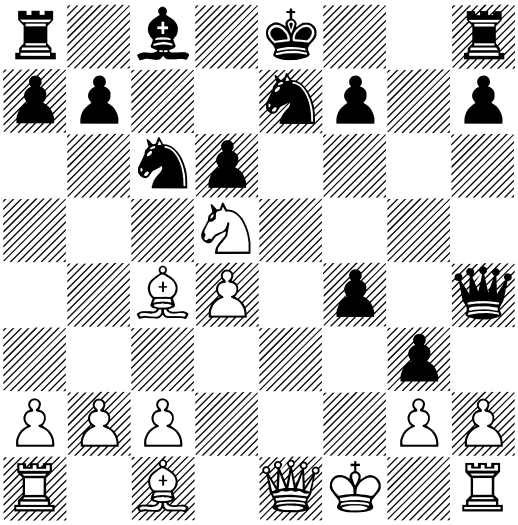

14. ...Le6?!

14. ...f3!! (dreigt onder meer Lh3!) 15. Pf4 (verdedigt g2/h3. Toch houdt zwart een enorm sterk initiatief, bijv.: 15. gxf3? g2†! 16. Kxg2 Lh3† en wit gaat mat.) 15. ...Tg8 16. h3 fxg2† 17. Kxg2 Pxd4 18. De4 Pdc6 gevolgd door Ld7 en 0-0-0, en wit komt niet eens in de buurt van compensatie voor de 2 pionnen achterstand.

15. Pc7† Kd7?

15. ...Kd8 16. Pxe6†! fxe6 17. Dxe6 Kc7! De stelling draait om de koningen: wie de zijne eerder in veiligheid heeft, krijgt het heft in handen. 18. Kg1! (De enige zet, op ...f3 kan nu hxg3 en wit leeft nog.) ...Taf8! (Dit is een meer overzichtelijke manier dan Pxd4, om een sterk initiatief te behouden.) 19. hxg3 Dxg3 20. Th3 Dg7! met de dubbele dreiging D(x)d4†, en zeker ook ...f3!

16. Lxe6†?

16. Pxe6! fxe6 17. Lxe6†! Kc7 18. d5! Wit lost met tijdwinst zijn zwakte op, heeft zijn witveldige loper beter staan (ook voor de verdediging) en heeft spel tegen zwarts koning (idee Dc3).

16. ...fxe6?

16. ...Kxc7! Nu heeft wit geen directe dreiging meer, krijgt zwart de tijd er een toren bij te halen, waarna hij veel meer stukken in het spel heeft.

17. Pxe6!

Wat ruimte maken bij zwarts koning (en ook het eigen paard beter in het spel houden) blijft de beste praktische kans. 17. Pxa8? Pf5! (Niks mis met Txa8 met voordeel, maar dit is directer.) 18. c3 f3! Wit heeft nu geen Dxg3 meer. Zwart heeft een zeer sterke aanval, weldra komt de toren er via g8 bij.

17. ...Tae8

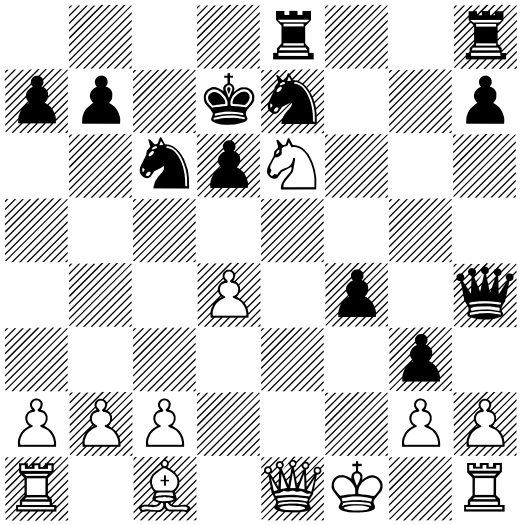

18. Pxf4?

Ruimt veld e6 voor de dame, maar zwart hoeft dit niet toe te staan, kan zelfs direct op wits dame af. 18. De4! Heuristiek ‘dame in het midden’, om de heren doctorandi Hoogland en Liem eens aan te halen. Wit wil nu Lxf4, waarna zijn stukken veel beter meedoen dan in de partij.

18. ...Pd5??

Vergeet g3 te dekken. 18. ...Pf5! 19. Dc3 gxh2 en wit heeft geen zinnige zet meer.

19. Dxg3 De7 20. Dg4†?!
Het is niet duidelijk dat wits dame hier beter staat, terwijl het wel duidelijk is dat wit hoognodig moet ontwikkelen. Toch is de zet niet zo slecht, wit kan Pf4 gaan verstevigen met g3. Bovendien houdt wit tenminste even de druk op de tegenstander, die hieronder in de partij onmiddellijk bezwijkt: 20. Ld2 Pxf4 21. Te1! lijkt objectief gezien het best, gevolgd door Lxf4, en wit doet aardig mee.
20. ...Kc7??
20. ...Kd8 21. g3 De4! (De weerlegging van het g3-plan, weer een heuristiek 'dame in het midden'.) 22. Kg1 Thg8 (Het simpelste, om Dg5† uit de stelling te halen.) 23. Dh4† Kc8 24. c3 Dc2!? (Dreigt Dd1†, maar valt ook nog wat anders aan...) 25. Dh3† Kb8 26. Df1 Pxc3! 27. bxc3 Dxc3 en zwart wint zijn materiaal terug, bij zeer goede stelling.
21. Pxd5†
Wint zomaar een dame, waarschijnlijk ontdaan stapelt zwart nu fout op fout, waardoor Justus het aantrekkelijk snel kan afmaken:
21. ...Kd8 22. Pxe7 Txe7? 23. Lg5 Tf8† 24. Kg1 Pe5?? 25. Lxe7† Kxe7 26. dxe5 dxe5 27. Db4† Kf7? 28. Tf1† Kg8
Toch nog een goede zet, althans om het lijden te verkorten.
29. Dxf8#
Geserveerd met de complimenten van Th1, zijn bijdrage aan dit geheel. 1-0

Twan kwam wat stroef op gang, maar nam zondag zijn aanvalskansen goed waar, eindigde met twee sterk afgedwongen overwinningen. Het totaal had nog mooier kunnen zijn als hij op zaterdag ook zijn kans had gegrepen:

Frans Pieter van den Bos - Twan van der Togt

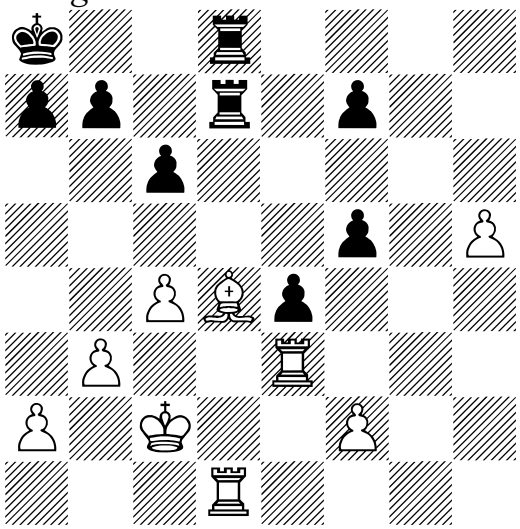

Stelling na 34.Lxd4

In een niet al te creatieve of spannende partij (Frans-Pieter pakt de zaken graag rustig aan) kreeg zwart eerst druk tegen een achtergebleven witte h-pion. Dat spelbeeld veranderde toen zwart zijn g7-pion tot f-pion liet degraderen, waardoor wit een vrije h-pion kon forceren. Wit miste een kans op uitbuiting, en zwart had de pion kunnen stoppen. Maar in opkomende tijdnood koos hij voor tegenspel, wat niet goed bleek omdat wits vrijpion te sterk is. In de diagramstelling heeft wit zojuist Lb2xd4? gespeeld, wat onnauwkeurig is, omdat het zwart een keus geeft (juist was eerst Txd4, en zwart moet wel ruilen), een laatste kans...
34. ...c5!
Een verrassing: nu volgt ...cxd4, en

zal de nieuwe d-pion voor tegenspel zorgen, waarna wit uit de kunst zal moeten spelen om nog winst te behalen, zoals we zullen zien. In de partij nam zwart helaas zijn kans niet waar: 34. ...Txd4? 35. Txd4 Txd4 36. h6 en wit won in de tijdnoodfase. Een mogelijke variant is ...f4 37. Te1! Td8 38. Tg1 h8 39. h7! en zwart wordt getruukt door zijn onderste rij.

35. h6 cxd4 36. h7!

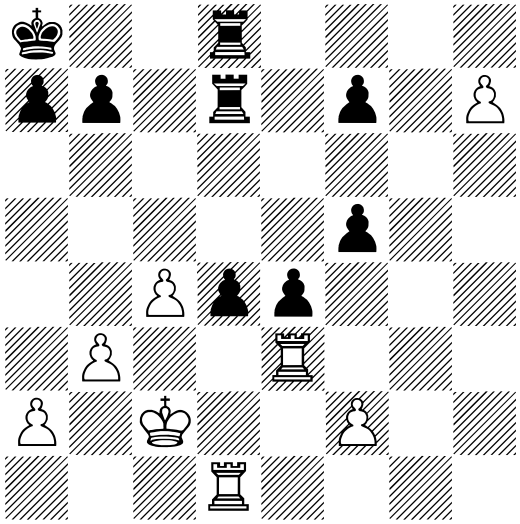

Logisch, wit moet zwart proberen vast te binden aan deze pion. Na de krachtige tekstzet lijkt het alsof wit zonder al te veel problemen zal winnen, maar het wordt nog verrassend gecompliceerd. Zó complex zelfs, dat ik het zelf niet allemaal kon bevatten. Het gros van onderstaande varianten is computerwerk, waarbij er telkens verrassende tactische motieven in zitten. Ik heb geprobeerd de varianten zo logisch en leesbaar mogelijk te presenteren, dus hier en daar mindere zetten en hun fraaie weerleggingen weggelaten.

36. ...f6!

Maakt Td7 meteen actief, en houdt hem ook op de zevende rij: dat kan tactisch van belang worden, want een witte toren wel via g7 binnen willen komen. 36. ...Td6 (Verliest wat 'gewoner', hoewel hij wel nauwkeurig moet zijn.) 37. Tg3 d3† 38. Kd2! (*38. Kc3? Tg6! 39. Txg6 fxg6 40. Tg1 Kb8 41. Txg6 d2 42. Tg1 f4 43. Kc2 e3 44. fxe3 fxe3 45. Kd1 Kc7 46. Ke2 Th8 47. Th1 Kd6* en wit komt niet verder. Hij kan niet op e3 slaan wegens het motief ...Txh7!, waarna afwikkeling volgt naar 3 vs. 2 pionnen op 1 vleugel, theoretisch remise.) 38. ...Th6 39. Tg7! (*39. Tg8?* lijkt logisch, maar geeft het waarschijnlijk al uit handen. *...Tb8 40. Tg7* Zwart heeft nu gratis zijn ongedekte toren mogen wegwerken. *...Th2! 41. Ke3 Op Th3†* volgt Kf4xf5, met winst. Maar zwart kan 'gewoon' zijn koning verbeteren. *...a5! 42. Tdg1 Ka7 43. Txf7 Te8!* met het idee f4, het lijkt erop dat zwart een succesvolle Houdini-act uitvoert, bijv. *44. Tgg7 f4† 45. Txf4 d2! 46. Td7 Txh7!* en wits marge is flink verdund.) 39. ...Kb8 (*...Th2 40. Tdg1! Txf2† 41. Kd1! Th2 42. Tg8* (Nu wint dit wel) *...Tb8 43. Txb8† Kxb8 44. Tg8† Kc7 45. h8D Txh8 46. Txh8 Kd6 47. Kd2!* stopt de pionnen. *...f4 48. Tf8 Ke7 49. Tb8 b6 50. Tb7† Ke6 51. Txa7* en wit moet winnen (hij kan nu met zijn meerderheid een vrijpion maken), als zwarts koning oprukt om zijn pionnen te ondersteunen, kan wit schaak van achter geven.) 40. Tdg1 Kc8 41. Txf7 Th2 42. Tgg7! Txf2† 43. Kc3! Tc2† 44. Kb4 met winnend voordeel. Het 'gewone' aan deze winstweg is dat wit zijn eigen torens dubbelt op

de zevende rij, ook al kost dat enige pionnen. Hij wint omdat zwart niet meer aan tegenspel toe komt (Td8 is gebonden aan de onderste rij), bijv. ...Txa2 45. Tc7† Kb8 46. Txb7† Ka8 47. Tbd7! Tb8† 48. Kc3 f4 49. Kd4! Nu worden de pionnen echt ingerekend, en beslist de dreiging Tg8.

37. Th3 Th8 38. Tg1 Tdd8 39. Tg7 f4!

Voorkomt Thg3. (*39. ...Kb8?!* verliest, wit slaagt erin zijn tweede toren erbij te halen. *40. Thg3! f4* (anders krijgt wit de tijd gewoon te dubbelen op de zevende rij.) *41. Tg1 Kc8 42. Te7 e3 43. fxe3 dxe3 44. Tgg7 f3 45. Tc7† Kb8 46. Txb7† Ka8 47. Txa7† Kb8 48. c5!* met het idee c6, en spoedig mat.)

40. Te7

40. Th4?! verknalt het misschien alweer: d3† 41. Kd1 e3 42. Te7 e2† 43. Kd2 Tde8 44. Txe8† Txe8 45. Th1 Kb8 46. Kxd3 f3 47. h8D e1D 48. Txe1 Wit kan geen dames op het bord houden vanwege de onveiligheid van zijn eigen koning. ...Txh8 Uiteraard staat wit beter, maar de winst is nog lang niet binnen. Het zou mij niet verbazen als zwart bij perfect (actief) tegenspel remise houdt.

40. ...f5

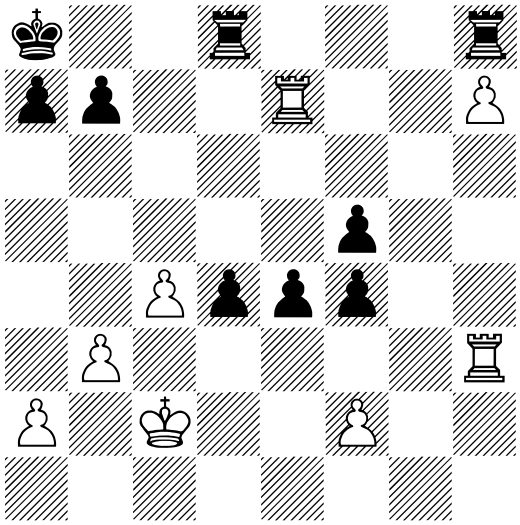

41. Kd1!!

Zwart heeft nu geen schaak, dat kan straks een belangrijk tempo schelen! 41. Th4?! is het meest natuurlijk, maar zwart heeft een verrassend tegenplan: f3 42. Kd2 b5!! Een ongelooflijke zet, wil de weg openen naar wits koning, voor tegenspel. 43. cxb5 (43. c5 Tc8! lijkt remise te worden: 44. Tf4 (*44. Te5 Tc7 45. Txf5 Te7!* met idee e3, geeft zwart voldoende tegenspel.) 44. ..Txc5 45. b4 e3† 46. fxe3 dxe3† 47. Kxe3 Tc2 48. Txf3 Th2 en zwart wint h7, houdt remise.) 43. ...Tb8! 44. a4 Tb7! (De tweede pointe van ...b5!) 45. Txb7 Kxb7 Zwarts pionnenblok geeft genoeg tegenspel. bijv. 46. a5 f4! 47. Txf4 Txh7 48. Txe4 Th2! en na afruil kan zwart het keepen.

41. ...b5!?

Na een rustige zet als a6 gaat wit zijn tweede toren erbij halen d.m.v. Th6.

42. c5! Kb8

42. ...Tc8 43. Th6! Txc5 44. Ta6! (dubbelt alsnog op de zevende rij!) Kb8 45. Taxa7! Td5 46. Teb7† Kc8 47. Tg7 Kb8 48. Tg8† Kxa7 49. Txh8 met de dodelijke dreiging Ta8†.

43. Th6 e3 44. Td6! Tde8 45. Tdd7

Txe7 46. Txe7 d3 47. f3!

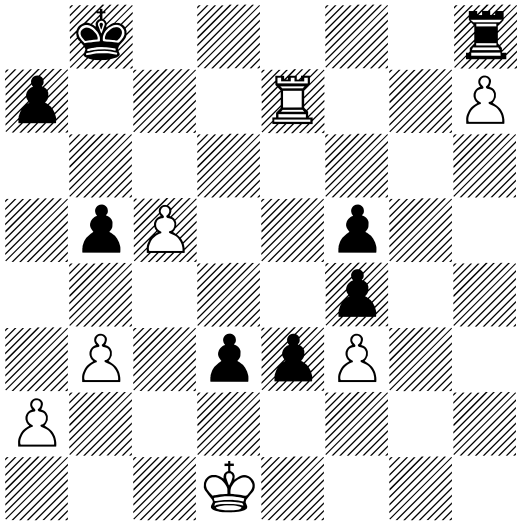

Een heerlijke slotzet, de zwarte pionnen zijn gestopt. Wit staat gewonnen dankzij zijn vrijpion op de damevleugel, die hij kan inzetten in combinatie met Tg7-Tg8. 1-0

Melchior Vesters

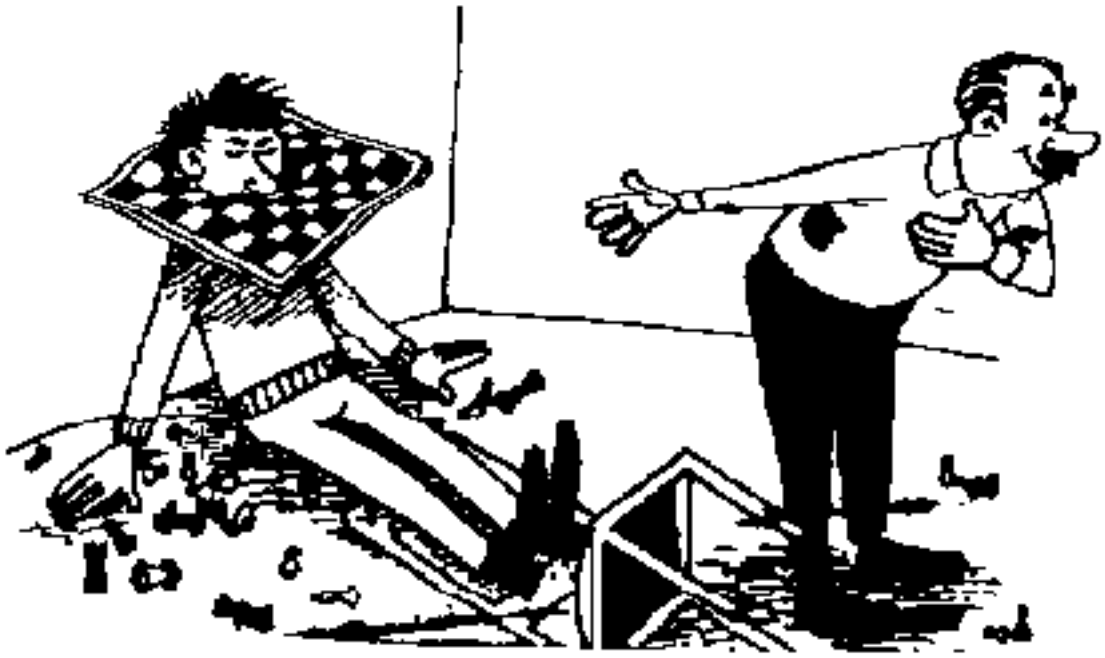

Een nieuw begin (2)

Wat vooraf ging: Het is de tweede helft van de 22e eeuw. Willem Wijnsteen en zijn collega Nelis Zijderlaan voeren samen vrachtvluchten uit tussen de aarde en Mars en doden een deel van hun vrije tijd met schaken. Het grootste deel van de tijd echter brengen ze door in suspensiecellen die de stopwisseling tot een zeer laag niveau brengen, zodat de beide navigators de lange saaie vluchten slapend doorbrengen. Tijdens een tussentijdse controle op de vlucht terug naar de aarde ontvangt Willem een bericht: hij moet zich na aankomst op aarde vervoegen bij zijn chef, Ernst Groeneveld. Meer vermeldt het bericht niet...

3

Terwijl het deksel van zijn suspensiecel open ging, begon Willem's bewustzijn weer langzaam tot de realiteit terug te keren.
"Wakker worden, slaapkop!" klonk de opgewekte stem van Nelis, terwijl de eerste golf van misselijkheid door hem heen raasde.
"Bwah," was het enige dat hij kon uitbrengen.
"Je ziet groen, man," trapte Nelis de spreekwoordelijke open deur in.
Langzaam kwam Willem overeind, bleef even heel stil zitten en ademde een paar keer diep in en uit. Misschien deze keer... maar nee, daar kwam de tweede golf van misselijkheid.
Nelis kletste intussen onverstoorbaar door, kennelijk ongehinderd door wat-dan-ook bij het ontwaken. Het was doorgaans Willem die als eerste wakker werd en dan het ergste al achter de rug had voor zijn collega de ogen opende.
"Hé, trek in ontbijt?" galmde Nelis, terwijl hij aanstalten maakte om zich richting kombuis te begeven. Willem krabde over de stoppels op zijn wangen, die hem er aan herinnerden dat de suspensiecel zijn stofwisseling wel enorm had vertraagd maar niet geheel, en zei: "Graag even een glaasje water eerst."
"Okido," jubelde Nelis, "anders nog iets, meneer?"
"Ja, hou even je kop voor een paar minuten."
"Nou nou, ochtendhumeur," reageerde Nelis gepikeerd en liep weg om het glaasje water te halen. Bij terugkomst gaf hij het glas zwijgend aan Willem, die het met voorzichtige teugen leegdronk.
Het water deed zijn werk en Willem voelde zich snel wat beter.
"Sorry dat ik tegen je uitviel. Het is normaal al erg, maar dit was een zware aanval," verontschuldigde hij zich. "Ik heb weleens een kater gehad, maar dat is een feest bij dit vergeleken. Een ontbijtje zou er nu wel in gaan."

Terwijl hij de laatste happen van zijn ontbijt wegwerkte, vroeg Nelis: "Ik had dit nog nooit gezien, die misselijkheid. Je bent altijd eerder wakker dan ik. Was

jouw controle vorige maand niet zonder problemen?"
"Jawel, alles prima in orde," antwoordde Willem. Pas toen herinnerde hij zich weer dat hij een extra handeling had verricht. "Alleen... er was een berichtje van Groeneveld dat ik na onze landing linea recta naar zijn kantoor moet komen."
"Oeps," grinnikte Nelis, "iets verkeerd gedaan? Het was leuk om je gekend te hebben."
Willem trok een grimas. "Ik ben me anders geen kwaad bewust. En kennelijk was het zo belangrijk dat hij niet wilde riskeren dat ik het nu pas zou lezen."
Nelis trok een wenkbrauw op: "Geheimzinnig."
"Ik neem later nog wel even contact met hem op om nader af te spreken."
Nelis keek opzij. Daar stond langs de wand het tafeltje waaraan ze hun schaakpartijen speelden, met het bord nog precies zoals ze het acht weken eerder achter hadden gelaten.
"Zeg, Willem," grinnikte Nelis, "je zou me nog laten zien dat je de oplossing van dat schaakprobleem weet."
Ze stonden op en liepen naar het tafeltje.

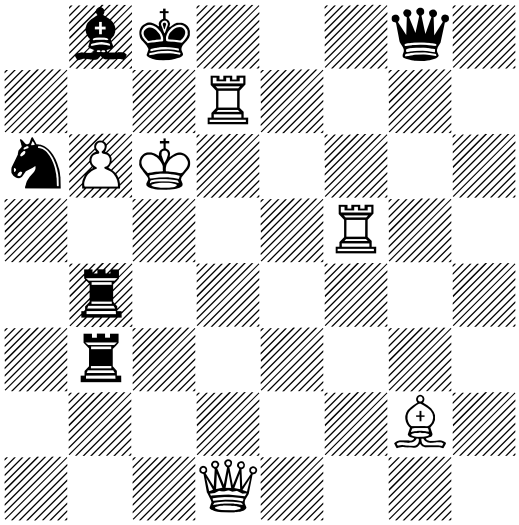

"Kijk," zei Willem, "het eerste dat opvalt is de matdreiging van zwart. Als die aan zet was geweest, was het met Dc4 uit met de koopman. De toren kan er dan nog tussen, maar dat helpt niet. Gelukkig is wit aan zet en hij zal er dus voor moeten zorgen dat zwart geen tijd krijgt om iets te ondernemen. En dus 1. Tf5-f8† Zwart heeft geen keus en speelt 1. ...Dg8xf8 en dan gaat het snel. Zwart moet steeds het mat uitstellen: 2. Td7-d8† Df8xd8 3. Lg2-h3† Tb3xh3 4. Dd1-g4† Tb4xg4 en dan het prachtige zetje 5. b6-b7 en mat. Wie het kleine niet eert..."
"Helemaal goed," grijnsde Nelis, "maar ik had niet anders verwacht. Zullen we nog even een potje spelen?"
Voor Willem kon antwoorden klonk een signaal van de brug.
"Geen tijd, geloof ik," zei hij, terwijl hij zich omdraaide en naar het zenuwcentrum van het vrachtschip liep. Nelis kwam direct achter hem aan en

bijna tegelijkertijd zagen ze dat het signaal kwam van de automatische besturing.
“Mooi op schema,” merkte Nelis op, toen hij de besturingspanelen bekeek. “Misschien zelfs iets vroeger dan gepland.” En hij zakte neer in een van de navigatorstoelen om contact op te nemen met het Ruimtevaartcentrum in Parijs.
De dienstdoende verkeersleider nam met Nelis de landingsprocedure door. Er was geen vertraging te verwachten, alle vluchten waren mooi op tijd. Willem hoorde het met één oor aan, terwijl hij alle functies op zijn paneel controleerde. Een glimlach krulde zijn mondhoeken omhoog, zoals altijd als hij het Engels van een Franse verkeersleider hoorde.
“Zèr ies nôh dielé,” mompelde hij voor zich uit.
Nelis keek even om en maakte een wapperende beweging met zijn rechter hand. Misschien hoorde de Fransman het wel, maar uit niets bleek dat deze het gehoord had. Of misschien was hij dergelijke flauwe humor van navigators die maanden in de ruimte waren geweest wel zo gewoon dat hij verkoos het te negeren.
Nadat Nelis de procedure afgerond had, zei Willem: “Alle metertjes staan goed. Klaar voor de landing.”
“Dat zal over 10 uur zijn,” antwoordde Nelis. “En... eh... gelukkig nieuwjaar.”
Willem keek hem even aan. “Ach ja, het is vandaag 3 januari! Je raakt ook echt de draad kwijt bij die ruimtevluchten. Ook gelukkig nieuwjaar, Nelis.”
“Jammer genoeg heb ik wel de kerst gemist met mijn familie...,” begon Nelis, voordat hij bedacht dat Willem, die enig kind was, die dagen altijd alleen moest doorbrengen sinds zijn ouders drie jaar terug bij een ongeval waren omgekomen.
“Sorry, ik dacht...”
“Geeft niet,” schokschouderde Willem. “Het is al een tijdje geleden en je kunt de klok nu eenmaal niet terugdraaien. Schaakpartijtje maar?,” vervolgde hij om Nelis weer op te vrolijken.

4

De landing van hun vrachtschip verliep zoals altijd soepel. Beide navigators ademden diep de frisse lucht in die ze een half jaar hadden moeten missen. Het winterweer gaf er een extra ‘bite’ aan die Nelis een hoestbui bezorgde.
“Lekker fris, he?” grijnsde Willem.
“Man, wat mis ik de aardse lucht toch altijd.” antwoordde Nelis.
“Hé, ik ga even contact opnemen met Groeneveld om te melden dat we geland zijn.”
“Laat je niet ontslaan,” plaagde Nelis.

Willem liep naar het vluchtcentrum en zocht daar een visofoon. Het duurde niet lang voordat hij contact had met het kantoor van zijn chef in Brussel. Toen deze zag wie hem belde, kwam er een brede lach op zijn gezicht.

“Ah, Willem,” sprak Groeneveld verheugd, “je bent geland, zie ik.”
“Ja, en als altijd in één stuk,” glimlachte Willem. “Ik wil alleen even melden dat ik vanavond richting Brussel vertrek.”
“Zo veel haast is ook niet nodig,” zei Groeneveld. “Je kunt overnachten op het vluchtcentrum en dan zie ik je morgenmiddag om 14 uur hier. Is dat haalbaar?”
“Ja, dat moet wel lukken,” antwoordde Willem. “Ik ben razend benieuwd waar je me over spreken wilt.”
“Iets bijzonders, maar dat hoor je morgen wel.”
Groeneveld verbrak de verbinding en Willem bleef nog even naar het scherm staren voordat hij terug ging naar Nelis.
“En?” vroeg deze. “Wanneer moet je weg?”
“Het had kennelijk toch niet zó veel haast, want ik heb morgenmiddag om twee uur pas een afspraak in Brussel. Ik kan hier overnachten.”
“Het kan slechter,” zei Nelis. “Het is geen hotel, maar de slaapvertrekken hier in het vluchtcentrum zijn bepaald luxe.” Zijn gezicht klaarde op. “Zullen we zometeen lekker gaan eten in de stad?”
“Prima idee,” grijnsde Willem. “Goede restaurantjes genoeg in Parijs.”
“En misschien komen we nog een paar leuke Franse famkes tegen,” knipoogde Nelis.
“Als ik morgen maar op tijd naar Brussel kan vertrekken.”
“Welja, joh. Gaat lukken.”

5

Willem schrok wakker uit zijn slaap. Even was hij gedesoriënteerd. Hij bewoog zich zittend vooruit en het duurde even voor hij zich realiseerde dat hij in de trein van Parijs naar Brussel zat die begon af te remmen op de nadering van station Brussel Zuid.
Willem schudde even met zijn hoofd, nog een beetje duf van het sluimeren. Eigen schuld, dacht hij, dan had je maar geen drukke avond in Parijs moeten doorbrengen. Natuurlijk was het te laat geworden en daarna kon hij de slaap niet goed vatten, met als gevolg dat hij na een kleine twee uur dommelen weer op moest om zijn trein te halen. Hij geeuwde uitgebreid en herinnerde zich weer waar hij onderweg mee bezig was geweest. Schaakproblemen. Willem schrok op. Zijn Padd, waar was dat gebleven? Hij keek om zich heen. Verdorie, hij was het ding nu toch niet kwijt? De trein reed inmiddels met een boemelgangetje Brussel Zuid binnen en zometeen zou hij moeten uitstappen. Hij rommelde in zijn reistas, niets. Hij kwam een stukje overeind en keek omlaag. Tussen zijn voeten lag het stuk electronica, nog heel zo te zien. Het was uit zijn handen geglipt nadat hij in slaap was gevallen.

Willem raapte de Padd op en keek op het display:

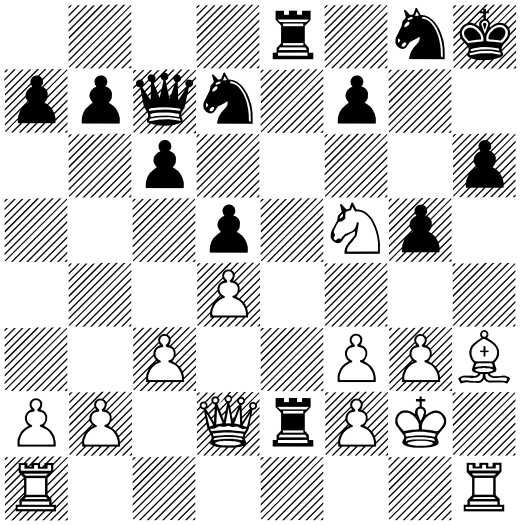

Hij glimlachte. “Wit speelt en wint”, mompelde hij. “Appeltje-eitje.”
De trein kwam tot stilstand. Willem deed zijn Padd uit en stopte hem in zijn reistas, die hij snel dichtritste. Met het valies verliet hij de trein en ging te voet op weg naar het kantoor van het Ruimtevaartcentrum, dat niet ver van het station stond.
Daar aangekomen meldde hij zich bij de receptioniste, die knikte en zei: “U wordt verwacht. U kent de weg?” en op Willem’s hoofdknik: “Loopt u maar door dan. Ik bel uw komst even door aan de heer Groeneveld.”
“Bedankt,” glimlachte Willem en hij liep naar de liften. Op zijn druk op de knop met een pijl omhoog ging direct een liftdeur open en hij stapte in. “Thirteen,” sprak hij duidelijk articulerend en de lift zette zich in beweging. In geen tijd stopte de lift weer en Willem stapte voor het eerst in lange tijd door de gang die leidde naar het kantoor van Ernst Groeneveld, hoofd van de Dienst Commerciële Ruimtevluchten West-Europa. Willem grinnikte toen hij aan die lange naam dacht en mompelde heel zacht voor zich uit: “Hoe langer de naam, hoe minder het voorstelt.” Hij kon nog net een lachbui onderdrukken voordat hij bij het kantoor van Groeneveld aanklopte.
“Binnen,” klonk de vertrouwde stem van zijn leidinggevende. Willem opende de deur en stapte naar binnen. Ernst Groeneveld stond uit zijn riante kantoorstoel op, lachte breed en zei: “Willem, goed je weer eens te zien. Ik wil je even voorstellen aan een paar mensen...”

(wordt vervolgd)

Schaakagenda

Mei 2013

do	2	Rapidkampioenschap, ronde 1-4
za	4	Open Rapidkampioenschap DD (Haagse Rapidcyclus 3)
do	9	GEEN CLUBAVOND (Hemelvaartsdag)
do 9-za	11	**[jeugd]** NK cat. D (Rijswijk)
do	16	Rapidkampioenschap, ronde 5-8
za	18	**[jeugd]** Grand Prix (Delft)
zo	19	Delfts Kroeglopertoernooi
di	21	Open Delfts doorgeefschaakkampioenschap
do	23	Vijfkampen en nacompetitie, avond 1
do	30	Vijfkampen en nacompetitie, avond 2

Juni 2013

za	1	Open Rapidkampioenschap SHTV (Haagse Rapidcyclus 4)
do	6	Vijfkampen en nacompetitie, avond 3
za	8	Open NK rapid
do	13	Vijfkampen en nacompetitie, avond 4
za	15	**[jeugd]** Nationale Pupillendag, cat. F t/m H (Roosendaal)
zo	16	22e Kroegloperstoernooi voor duo's (Amsterdam)
do	20	Vijfkampen en nacompetitie, avond 5
do	27	Feestelijke afsluiting

Aankomende evenementen:

BSG Pinksertoernooi (Bussum)	*vr 17 t/m ma 20 mei 2013*
Open Kampioenschap van Utrecht	*vr 31 mei t/m zo 2 juni 2013*
HSG Open (Hilversum)	*vr 21 t/m zo 23 juni 2013*
ROC Nova College schaaktoernooi (Haarlem)	*vr 28 t/m zo 30 juni 2013*
41e Bilderbergtoernooi (Oosterbeek)	*za 6 t/m zo 12 juli 2013*
3e Science Parktoernooi (Amsterdam)	*za 6 t/m di 14 juli 2013*
7e Leiden Chess Tournament	*vr 12 t/m zo 21 juli 2013*

kontrast

Kopieerservice bij KONTRAST
als goed in meervoud moet
KONTRAST
Tanthofdreef 7 te Delft
Tel. (015) 2618823

TEGOED
BON
VOOR
GRATIS
een paar daglenzen of
een paar weeklenzen of
een paar maandlenzen
duooptiek
THOMSONLAAN 93
2565 HZ DEN HAAG
Tel. 070 - 360 70 02

TEGOED
BON
VOOR
GRATIS
een paar daglenzen of
een paar weeklenzen of
een paar maandlenzen
duooptiek
THOMSONLAAN 93
2565 HZ DEN HAAG
Tel. 070 - 360 70 02

Wij werken graag met een stucloper.

Omdat niet iedereen dezelfde financiële situatie heeft en elk huis een andere aanpak vereist.
Daarom beginnen we bij uw wensen, uw mogelijkheden en de verwachtingen voor uw woning.
Jan van Delden stucadoorsbedrijf helpt u graag om tot de juiste keuzes te komen. Zij zorgen ervoor dat alles glad verloopt zoals afgesproken.
Meer weten? Maak een afspraak voor een vrijblijvend kennismakingsgesprek.

O ja, en de stucloper gebruiken we voor bijvoorbeeld het tijdelijk afdekken van vloeren, gangen en trappen. Zo blijft alles netjes en schoon.

Jan van Delden
STUCADOORSBEDRIJF

Laan van Meerdervoort 1263 - 2555 BE 's-Gravenhage
✆ 070 - 323 98 09 - info@janvandelden.nl